

Giới thiệu Thanh Mai Lai Trúc Mã

Thể loại: Hiện đại

Hồ Tú Tâm và Vũ Khánh Minh là thanh mai trúc mã cùng nhau sinh ra ở bệnh viện, cùng nhau lớn lên.

Liệu rằng Hồ Tú Tâm và Vũ Khánh Minh sau này sẽ luôn có nhau?

Bạn đang đọc truyện *Thanh Mai Lai Trúc Mã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Hồ Tú tâm – Vũ Khánh Minh

Trong một khu dân cư cao cấp, hai biệt thự Hồ gia và Vũ gia sát cạnh nhau, hai bà mẹ cùng mang thai.

Câu chuyện bắt đầu từ đó.

“A” Mẹ Vũ hét lên “Vỡ ối rồi!!!!”

Mẹ Hồ nghe tiếng hét hốt hoảng chạy vào phòng, vừa nhìn thấy mẹ Vũ trở dạ thì trượt chân ngã.

Thế là trong nhà họ Vũ có hai bà mẹ chuẩn bị sinh.

Người hầu gọi xe cấp cứu nhanh chóng đưa hai bà chữa đến bệnh viện.

Bố Vũ đang ở công ty thì phóng xe nhanh nhất có thể đến bệnh viện. Bố Hồ đang đi công tác cũng lên máy bay trở về ngay sau đó.

Vì công tác ở xa nên hơn 10 giờ sau bố Hồ mới có mặt ở bệnh viện, vừa kịp lúc nghe thấy tiếng khóc trẻ con của hai phòng sinh sát nhau.

“12 giờ 00 phút” Hồ Tú Tâm và Vũ Khánh Minh ra đời như vậy. Cùng giờ, cùng phút, cùng bệnh viện.

Từ trong bụng mẹ đã luôn bên nhau, khi sinh cũng là sinh cùng nhau. Hồ Tú Tâm và Vũ Khánh Minh sau này sẽ luôn có nhau?

Từ sau khi sinh, mẹ Hồ và mẹ Vũ lúc nào cũng cùng nhau chăm sóc hai bé, một gái một trai. Ngày nào cũng vậy, Khánh Minh và Tú Tâm tắm chung, đi vệ sinh chung, ăn chung bát, ngồi chung ghế, ngủ chung giường.

Khánh Minh, Tú Tâm có nhiều như thế nào chỉ cần chúng ở cùng nhau sẽ lập tức ngoan ngoãn chơi với nhau.

Vũ Khánh Minh, Hồ Tú Tâm, 2 tuổi bắt đầu tập nói.

Hai đứa trẻ ngồi dựa vào nhau trên thảm, đối diện là hai mẹ Vũ, Hồ.

“Minh, nói ‘mẹ’ đi con” mẹ Vũ nhắc đi nhắc lại câu nói này đến tận lần thứ năm mà thằng bé kia vẫn không mở miệng.

“M...m...mi...Minh” Tú Tâm mở miệng nói từ đầu tiên trong đời không phải là ‘mẹ’ mà là ‘Minh’??

Mẹ Hồ, Vũ môi giật giật. Bé Khánh Minh thì liếc mắt nhìn Tú Tâm rồi đột ngột vỗ vào người cô bé ôm.

Mẹ Vũ vội vàng bế Khánh Minh ra khỏi người Tú Tâm.

Vũ Khánh Minh, Hồ Tú Tâm, 3 tuổi.

Tú Tâm và Khánh Minh ngày ngày bên nhau.

Vào phòng khách Vũ gia sẽ thấy hai bé một gái một trai nắm tay nhau ngồi xem tivi. Đến bữa hai bé tay mỗi đứa cầm 1 cái thìa bón cho nhau ăn. Khi tắm, hai bé nhất quyết phải tắm cùng nhau, một trai một gái trong phòng tắm nô đùa. Buổi tối, ngủ cũng phải ôm nhau.

Hai đứa dính nhau như kẹp cao su.

Mỗi lần ra ngoài chơi đều bị hàng xóm trêu

“Minh lại đưa vợ Tâm đi chơi đấy à!?”

“Vợ chồng trẻ yêu nhau thế, ngày nào cũng không rời xa nhau”

Tú Tâm lần nào bị trêu cũng cuống lên

“Minh không phải chồng của cháu đâu!!”

Ví dụ như hôm nay.

Tú Tâm lại hét lên “Cháu bao nhiêu lần rồi mà! Minh không phải chồng cháu! Mẹ cháu bảo phải trên 18 tuổi mới được có chồng!”

Cô bé hét xong một hơi thì thở hổn hển.

Khánh Minh kéo cô đi,

“Cậu cứ kệ họ, nói nhiều rồi cũng chán mà”

“Không được” Tú Tâm mặt tái đi vì sợ

“vì sao??”

“Nếu mấy cô chú đó đi nói với công an bọn mình là vợ chồng, thì họ sẽ bắt mình vào tù đó!! Mẹ tớ bảo chưa 18 tuổi mà kết hôn sẽ phải vào tù!!”

Khánh Minh cười như điên. Hóa ra con bé nà sợ mấy lời trêu chọc đó sẽ bắt nó vào tù!

“Cậu điên à? Chỉ là trêu thôi mà. Với lại tớ sẽ không để ai bắt cậu đâu”

Bạn đang đọc truyện *Thanh Mai Lai Trúc Mã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Tuổi thơ có nhau

Chẳng hiểu sao nghe những lời đó của Khánh Minh Tú Tâm lại hết sợ. Cô ôm ghì lấy Khánh Minh, bờ ngực trẻ con 3 tuổi dù không rộng nhưng cũng đủ bao lấy Tú Tâm bé nhỏ.

Khánh Minh dang tay ôm lại, hai đứa trẻ như vậy, ôm nhau che chở nhau.

Vũ Khánh Minh, Hồ Tú Tâm 4 tuổi.

Chiều, Tú Tâm dựa vào người Khánh Minh xem tivi. Đúng lúc trên tivi có một đoạn phim tình cảm,

nam chính: “Anh yêu em, em yêu”

Nữ chính: “Thật chứ anh yêu?”

Nam chính: “Thật mà, chúng ta có phải con nít 2,3 tuổi nữa đâu”

Tối hôm đó, hai gia đình cùng ăn cơm ở nhà Tú Tâm chúc mừng hợp đồng thành công của bố Hồ.

Đang ăn cơm đột nhiên Khánh Minh bắt chước bố mẹ quay sang gấp thịt cho Tú Tâm nói

“Anh yêu em”

Tú Tâm nhớ lại đoạn phim buổi chiều

“Thật chứ anh yêu?”

Bố mẹ Hồ, Vũ tròn mắt nhìn 2 đứa trẻ 4 tuổi. Họ chưa kịp nói gì thì Khánh Minh mặt tỉnh bơ bổ sung

“Thật mà, chúng ta có phải con nít 2,3 tuổi nữa đâu”

“Ặc” Bố Hồ đang ăn thịt thì mắc nghẹn.

“haha...haha”Bố mẹ Vũ thì hồng thề nhin nữa mà bật cười thành tiếng.Mẹ Hồ nhin cười đỏ cả mặt ><

Hai nhân vật chính vẫn không hiểu chuyện gì đang xảy ra. Khánh Minh tò mò

“Sao mọi người cười vậy?”

Bố Hồ ra vẻ nghiêm túc.

“Con rể tình cảm quá cơ!Sau này bố giao Tâm cho con”

Tú tâm vẫn chưa hiểu chuyện gì nhưng nghe bố nói giao cô cho Khánh Minh có nghĩa là cô ngày nào cũng sẽ ở cạnh Minh? Thế thì tốt quá rồi!Chơi với Minh vui lắm mà.

“yeah!!Con được ở cạnh Minh rồi!”

Mẹ Vũ rất thích Tú Tâm nên nghe như vậy cũng vui vẻ cười

“Con yên tâm!Thằng Minh có bắt nạt con cứ nói cho mẹ, mẹ sẽ thay con dạy dỗ nó.

Khánh Minh sa sầm mặt, cậu sẽ không bao giờ ức hiếp Tú Tâm, yêu còn không hết mà...

“Con là Nam tử Hán, không bao giờ động tay chân với phụ nữ, với lại con làm sao bắt nạt Tâm được”

Cả nhà lại được tràng cười với ông cụ non Khánh Minh.

Khánh Minh âm thầm vui vẻ trong lòng, vậy là mai sau Tâm sẽ là vợ cậu rồi!

Vũ Khánh Minh, Hồ Tú Tâm 5 tuổi.

Khánh Minh cùng bảy trẻ con trong khu dân cư đứng trước nhà Tú Tâm đợi cô. Chiều nào đi chơi cũng phải đợi cô nàng lè mề. Khoảng 15’ sau Tú Tâm đứng trước gương ngắm mình, hôm nay cô mặc váy hồng thất nơ đỏ rất dễ thương đấy nhé! Mẹ bảo con gái có quyền điệu mà!

Cả bọn thấy Tú Tâm ra thì thở dài một hơi, hôm nay con bé này vẫn lè mề như vậy, chẳng thay đổi gì cả

“Nóng quá!Tớ biết quán kem mới mở gần đây ngon cực” Một con bé kêu lên, đợi Tú Tâm nóng gần chết!Giờ cần đi giải tỏa. Cả bọn đồng ý luôn, tiền kem cũng chẳng là gì so với trẻ con trong khu này, bố mẹ chúng mỗi ngày đều cho tiền mua quà vặt.

Đến quán kem mới trong khu dân cư, Tú Tâm nhìn chúng nó chọn kem mà phát thèm. Lúc này vì váy không có túi nên cô cũng chẳng mang tiền.

Một cái kem ốc quế vani đột nhiên được đưa ra trước mặt cô.

A!? Vị cô thích nhất này!

Cô chụp lấy cái kem ngay, chu đáo tận tình như thế này với cô chỉ có Khánh Minh thôi nên cô bóc ra ăn ngay, không cần nghĩ.

Cắn một miếng, ngonghê cơ~

Chuẩn bị cắn miếng thứ hai thì một bé gái đi qua không may huých vào người cô, cái kem rơi khỏi tay.

“Oa oa.....huhuhu” Tú Tâm khóc rống lên. Khu này ai mà không biết Tú Tâm khóc đáng sợ thế nào, bọn trẻ nhanh chóng vây quanh cô dỗ ngọt

“Cậu nín đi”

“Cậu ăn kẹo của tớ này”

.....

Đều vô tác dụng.

Chỉ có Khánh Minh chạy nhanh ra quầy mua cái kem mới cho Tú Tâm.

Tú Tâmkhóc, đầu ngẩng lên tìm Khánh Minh, thấy cậu cầm kem chạy tới thì luồn ra khỏi đám trẻ con ôm lấy cậu.

Khánh Minh ôm lại Tú Tâm “ Nín đi”

Tú Tâm lập tức im thin thít, ngoan ngoãn trong lòng Khánh Minh.

Bọn trẻ cũng không lấy làm lạ, cảnh này quá quen rồi. Khánh Minh với Tú Tâm lúc nào cũng ôm ấp tình cảm.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Mai Lai Trúc Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Khai giảng

Năm nay là năm Tú Tâm và Khánh Minh lên lớp 1.

Cả hai sẽ cùng học ở trường tư thực Vũ Minh của mẹ Vũ.

Nhắc đến trường tư thực của mẹ Vũ thì không thể không kể đến sự việc 2 năm trước.

Bố Vũ thấy sắp đến sinh nhật vợ mà không biết tặng quà gì nên thần thần hỏi mẹ Vũ. Bà đương nhiên không để mất cơ hội này, liền đòi bố Vũ mở một trường tư thực liên cấp từ cấp 1 đến cấp 3 cho mình.

Vì bà thích trẻ con, ở nhà chơi cũng chán, với lại con dâu và con trai bảo bố sắp lên lớp 1 nếu hàng ngày có thể thấy chúng tình tứ thật vui a~

Bố Vũ chiều vợ mở cho bà một trường tư thực thật. Ông chi một số tiền lớn xây dựng cơ sở vật chất tuyệt vời, đội ngũ giáo viên ưu tú và thuê... một bà hiệu trưởng có kinh nghiệm trong ngành. Vợ ông hằng ngày thích đến thì đến, thích làm gì thì làm, nói thẳng ra là bà chủ trường.

Trong hai năm, trường đã nhận được những nhận xét tích cực và sự tin nhiệm của bộ giáo dục, người dân thành phố, thu hút được học sinh khắp thành phố, trở thành trường học hàng đầu.

Ngày khai giảng.

“Tâm, dậy đi” Tú Tâm đang trong giấc nồng thì người bên cạnh véo má cô gọi dậy.

“Cho tớ 5’ nữa thôi”

Nói rồi cô mơ màng kéo Khánh Minh ôm, tiếp tục ngủ. Khánh Minh đồ bưng hết cả mặt. Dần dần cậu cũng nhắm mắt ngủ tiếp.

Bố Vũ đi làm sớm, mẹ Vũ thì bận chuẩn bị lễ khai giảng mà quên mất hai đồng thịt trong phòng.

“ding!ding!ding” Chiếc đồng hồ cổ đứng 8h sáng kêu lên vang vọng cả căn biệt thự Vũ gia.

Khánh Minh nhú mi rồi bật dậy. Đã 8 giờ rồi?

Rõ ràng lúc này là 6 giờ, mà lễ khai giảng bắt đầu lúc 7h30’.

“Tâm, Tâm, Tâm, dậy ngay” Cậu lay người Tú Tâm hét lên “ 8 giờ rồi con lợn”

Tú Tâm đang ngủ ngon không muốn dậy, cô khề cựa mình rồi một lần nữa chìm vào giấc ngủ.

Khánh Minh lập tức lê thân Tú Tâm xuống đất kéo vào phòng tắm, dội nước lạnh vào người cô.

“A?!Lạnh” Tú Tâm bị hắt nước lạnh mở to mắt hét lên một tiếng.

Khánh Minh vừa đánh răng vừa quát:

“Lấy đồng phục mặc vào rồi lên xe nhanh”

Tú Tâm cũng phối hợp lấy đồng phục thay ra rồi đánh răng.

Cả hai phi như bay lên ô tô đỗ sẵn ở sân.

Dù bé tý nhưng Khánh Minh rất ra dáng thiếu gia nhé, vừa lên xe đã lạnh lùng ra lệnh:

“đến trường”

Phòng tập thể trường Vũ Minh với sức chứa hơn nghìn người cũng đã chật kín.

Mẹ Vũ nhủ mày, giờ này mà chưa thấy Tú Tâm và Khánh Minh đâu.

Khoảng 15’ sau, cửa phòng tập thể mở ra.

Thấy tất cả mọi người đều quay đầu nhìn mình, Tú Tâm xấu hổ nép vào người Khánh Minh. Dù sao cô cũng chỉ là đứa trẻ 6 tuổi nhút nhát.

Cậu dịu dàng nhìn Tú Tâm rồi tay trong tay hướng về hai chỗ ngồi còn trống ở cuối dãy. Tú Tâm nhận được ánh mắt trấn an từ Khánh Minh thì yên tâm hẳn, để cậu dắt vào ghế ngồi.

Mẹ Vũ yên lặng quan sát hai đứa mà môi không tự chủ được khẽ nhếch lên muốn cười. Lý trí còn sót lại nhắc nhở bà hôm nay là khai giảng, phải giữ hình tượng ‘nghiêm túc’.

“Hai em kia! Đứng dậy!” Cô hiệu trưởng đang phát biểu trên bục để ý thấy có hai học sinh đi muộn thì lên tiếng trách móc “Các em muộn 45 phút, đi muộn từ ngày lễ khai giảng thì sau này khi đi học các em có phải sẽ ngày nào cũng vậy không?”

Tú Tâm thấy cô nhắc mình trước toàn trường, ngoan ngoãn đứng dậy. Khánh Minh vốn không định đứng nhưng nhìn thấy Tú Tâm đứng lên, cậu đành đứng theo.

Cô hiệu trưởng tiếp tục nói “Tôi nói cho các em biết, đây là ngôi trường có kỷ luật, không phải ở nhà bố mẹ các em nuông chiều, nên đến đây các em không coi chúng tôi ra gì”

Khánh Minh nhếch miệng cười khinh chọc tức bà hiệu trưởng lắm mồm.

Hiệu trưởng thấy thế tức giận: “Bố mẹ em dạy em kiểu gì vậy? Phạm lỗi rồi cười như thế sao?....”

Mẹ Vũ tức giận chen lời hiệu trưởng:

“Ý bà là tôi không biết dạy con sao?”

Bà hiệu trưởng sợ tái mặt, không lẽ thẳng nhóc kia chính là thiếu gia nhà họ Vũ nổi tiếng ngang ngược năm nay vào lớp 1?

Các học sinh từ lớp 2 trở đi hiểu rõ không nên đụng vào tên họ Vũ kia, tên nó cũng là tên trường còn gì:<

Nhưng học sinh lớp 1 thì khác, chúng nó mới vào trường nên không biết người phụ nữ vừa lên tiếng là bà chủ ở đây.

“Kết thúc buổi lễ, bà lên phòng gặp tôi”

Mẹ Vũ nói nhẹ nhàng rồi để hiệu trưởng tiếp tục buổi lễ.

Khánh Minh thấy mẹ mình ra mặt nên được nước lờm bà hiệu trưởng rồi kéo Tú Minh ngồi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Mai Lai Trúc Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Trường học

Tú Tâm và Khánh Minh thuận lợi vào lớp 1A1.

Cô Thư - chủ nhiệm 1A1 là người dịu dàng, kiên nhẫn với học sinh nên mẹ Vũ yên tâm để hai đứa ở lớp 1A1.

Sau lễ khai giảng, các học sinh 1A1 xếp hàng ngay ngắn trước cửa lớp để điểm danh.

Cô Thư nhìn xuống cuối hàng, một bé gái dựa người vào ngực bé trai, bé trai còn nắm tay bé gái nữa chứ, đáng yêu quá! Cô Thư rất thích vẻ đáng yêu của Khánh Minh và Tú Tâm.

Khánh Minh từ bé đã lộ rõ vẻ đẹp của mình. Dường như cậu nhặt hết được những nét đẹp của bố mẹ. Đôi mắt màu hổ phách mạnh mẽ, làn da trắng nõn baby, mái tóc đen láy, chiếc mũi cao thanh tú, đôi môi mông gọt cảm,....

Tú Tâm cũng đáng yêu không kém Khánh Minh đâu nhé! Mái tóc màu hạt dẻ, da hồng hào, mặt phính ra nhìn là muốn cắn, mắt to sáng, lông mi dài, đôi môi đỏ hồng tươi tắn,....

Cô Thư rất thích cặp học sinh này, nam thanh nữ tú rất thích mắt.

Vào lớp mọi người đều ngồi chỗ tự do. Đương nhiên Tú Tâm và Khánh Minh ngồi cạnh nhau.

Cô Thư đòi chỗ cho Tú Tâm đến ngồi cạnh bạn Thảo Vân, nữ với nữ thì hợp nhau hơn?

Tú Tâm ngoan ngoãn đứng dậy lấy cặp chuẩn bị chuyển bàn.

Cổ tay cô bị một bàn tay khác nắm lấy, kéo xuống đột ngột. Sau đó cô theo quán tính ngã về phía sau, sà vào ghế nên không sao.

“Em muốn bạn Tâm ngồi với em” Khánh Minh lạnh nhạt lên tiếng

Cô Thư toát mồ hôi: “Bạn Tâm ngồi cạnh bạn nữ hợp hơn chứ?”

“Bạn ấy hợp với em thôi”

Lần này cô Thư không biết nói gì, còn bé mà tính chiếm hữu cao vậy sau khi lớn không biết thế nào. Cô đành chuyển Tú Tâm về lại chỗ cũ.

Tú Tâm được ngồi cạnh Khánh Minh mặt rạng rỡ hẳn lên.

Như vậy, Khánh Minh và Tú Tâm lại được ngồi cùng nhau.

Thời gian trôi qua rất nhanh, Khánh Minh và Tú Tâm thuận lợi ngồi cùng nhau đến tận năm lớp 8.

Khánh Minh luôn là tâm điểm chú ý của các bạn nữ, đẹp trai, học lực xuất sắc, gia đình gia thế...

Cũng vì thế mà Tú Tâm thường xuyên nhận được ánh mắt ghen ghét của các bạn nữ. Ở trường có ai không biết con trai bà chủ Vũ chỉ dịu dàng với một mình Tú Tâm?

Tú Tâm dù lớn cũng không mất đi vẻ đáng yêu với hai má hồng phúng phính. Cô cũng thuộc top học sinh giỏi nhé! Tội nào Minh cũng kèm cặp bắt cô học mà -.-

Tú Tâm lúc đó được coi là “Tâm phần nộ”.

Vì mỗi tấm ảnh của cô trên facebook đều nhận được số lượng phần nộ lớn. Lý do Phần nộ này do avatar, ảnh bìa hay status của cô đều có ảnh cô chụp chung với “nam thần” Khánh Minh.

Tiết thể dục, Tú Tâm vội vàng buộc dây giày rồi lon ton chạy theo Khánh Minh ra sân.

“Tao ra đá bóng, mày cứ đi chơi với mấy con kia đi” Khánh Minh chạy ra sân bóng, hét với Tú Tâm đứng đằng xa.

Vì thầy thể dục có việc nên tiết này học sinh tự do hoạt động.

Tú Tâm lại gần đám con gái đang nói chuyện thì chân vấp phải cái gì đó ngã xuống đất

“Ầm” Tiếng ngã cô vang lên, đến tai Khanh Minh.

Khánh Minh ‘phì’ đến chỗ cô. Lúc cô ngã cậu thấy rõ, do Thảo Vân cố tình ngăn chân cô. Tú Tâm cũng thật là...ngu quá đi!Hại cậu lúc thấy cô ngã, lo đến rút tim><

Cổng Tú Tâm lên lưng, cậu không quên vút cho Thảo Vân ánh mắt sắc lạnh “Cô chết chắc” rồi chạy đến phòng y tế

Bạn đang đọc truyện *Thanh Mai Lai Tríc Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Phòng y tế

Thảo Vân đứng ở sân trường nhìn Khánh Minh cổng Tú Tâm cảm giác ghen tị dâng đầy trong lòng.

Thảo Vân rất ghét Tú Tâm. Vì sao con bé Tú Tâm cứ quẩn lấy Khánh Minh?Vì sao Khánh Minh lại bị nó làm cho mờ mắt chứ?

Đặng Thảo Vân từ bé được nuông chiều, muốn gì được đó, cô bé thích gì baba sẽ cho cái đó. Huống chi bây giờ cô thích Khánh Minh như vậy? Khánh Minh có mẹ là bà chủ trường thì kinh lắm sao?

Theo như Thảo Vân biết thì mỗi ngày trường Vũ Minh sử dụng một lượng lớn thực phẩm mà thực phẩm đó chẳng phải là nhập từ công ty của baba?

Thảo Vân cười khinh, Khánh Minh đã không thích cô thì phải đập đổ nó

Xem lần này ai chết đây?

Khánh Minh lo lắng công Tú Tâm xông thẳng vào phòng y tế, đặt cô ngồi lên giường rồi chạy ra bàn làm việc bác sĩ.

“Cô băng bó lại cho bạn ấy đi”

“Đợi cô một chút, để cô làm nốt hóa đơn thuốc của tháng” Bác sĩ chăm chú đánh máy, hoàn toàn không để ý Khánh Minh mặt sầm sì.

“Cô băng ngay lại đi, bạn ấy đang rất nguy kịch”

Cậu kiên nhẫn hỏi lại lần nữa, giọng đã trầm xuống vì giận.

Bác sĩ nghe thấy từ ‘Nguy kịch’ thì đứng phắt dậy. Nhìn quanh phòng chỉ thấy lác đác vài học sinh đang nằm và một học sinh nữ ngồi trên giường gần đó. Vậy ai nguy kịch?

“Em bảo ai nguy kịch vậy?”

Khánh Minh chỉ tay về phía Tú Tâm: “Bạn đó!”

Bác sĩ đầu đầy hắc tuyến -.- Nhìn con bé khỏe mạnh lắm mà, ngoài trừ chân đang bị chảy máu, có vẻ mới bị ngã.

Con bé này nguy kịch?

“Cô nhanh lên, bạn ấy không chịu nổi rồi”

Khánh Minh thấy cô bác sĩ chậm chạp lại lên tiếng nhắc nhở nhưng cũng không chịu nổi nữa rồi “Cô là bác sĩ mà chậm chạp vậy? Cô như vậy có biết sẽ để lại hậu quả không hả? Nhớ bạn ấy bị nhiễm trùng thì cô gánh nỗi trách nhiệm không? Để lại sẹo cũng nên đấy”

Bác sĩ giận tím cả mặt: “Bạn gái cậu ngã một tý cũng không đến nỗi để lại sẹo đâu, nhiễm trùng thì tôi sẽ có cách của tôi. Oxy già phòng này chưa hết đâu. Tôi chậm chạp bạn gái cậu cũng không chết được. Cái gì mà gánh trách nhiệm cơ? Cậu cứ làm như chân nó bằng vàng nhỉ?”

Nói xong một hơi dài, cô bác sĩ thở hắt ra.

“Chân cô ấy là vàng là ngọc với tôi đấy, thì sao?”

Tú Tâm ngạc nhiên, Khánh Minh không có ý định giải thích với bác sĩ rằng cô

không phải bạn gái cậu? Còn nói chân cô quý giá như vàng ngọc với cậu?

Lòng Tú Tâm bỗng chốc ảm áp lạ thường.

Thấy tình hình ngày càng căng thẳng Tú Tâm đành lên tiếng

“Minh để cho bác sĩ băng cho tao đi, mày lắm mồm từ bao giờ đấy?”

Khánh Minh nhận ra mình vừa làm mất thời gian thì lập tức ngậm mồm.

Bác sĩ cũng không thèm chấp trẻ con mà đi lấy oxy già khử trùng cho Tú Tâm.

Còn lại Tú Tâm và Khánh Minh. Cô thắc mắc:

“Sao mày không bảo cô tao không phải bạn gái mày?”

Khánh Minh giật mình, mắt hiện ra tia xấu hổ nhưng nhanh chóng biến mất khiến Tú Tâm không nhận ra. Cậu bịa lý do nói với Tú Tâm:

“Thì lúc đấy tao không để ý, chỉ tập trung đấu mồm với bà già đó thôi”

Tú Tâm tin sái cổ -.- Cậu thầm nghĩ mày mà con bé này ngu ngu.

Khánh Minh có thể giấu Tú Tâm nhưng đâu thể giấu cô bác sĩ đứng sau tấm rèm ở giường Tú Tâm?

Bác sĩ đây là học cấp 3 rất thân với mẹ Vũ đấy nhé! Chị đây rất thông minh và xinh gái> làm sao không biết kia chính là con dâu bảo bối và con trai ngang ngược của mẹ Vũ?

Ai đó thầm nhủ có chuyện bầm báo rồi!!

Sau khi băng bó lại cho Tú Tâm cô liền dặn cô bé có thể về lớp và không ngoài dự đoán của bác sĩ mưu mô... Khánh Minh phải đòi công Tú Tâm về bằng được.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Mai Lai Trúc Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Trai đẹp mới xuất hiện

“Mày lên cứ lên đi, tao công được” Khánh Minh khẳng khái cúi người đòi công Tú Tâm.

Có người tự nguyện công, đỡ phải đi bộ Tú Tâm leo luôn lên lưng cậu. “Rồi đấy, cưng đi đi” Cô bé cười híp cả mắt.

Khánh Minh nhìn nụ cười híp mắt đó, tim lại đập thình thịch >< May mà Tú Tâm không nghe thấy.

Khánh Minh cứ thế công Tú Tâm lên lớp.

Trên đường đi mọi người thấy đều rút điện thoại ra chụp ảnh.

Tú Tâm xấu hổ úp mặt vào lưng Khánh Minh

“Mày thả tao xuống!Mày rùi tao là được rồi, không cần công đâu. Bọn nó cứ chụp tao xấu hổ lắm”

Khánh Minh vốn không quan tâm người ta nghĩ gì, Tú Tâm nói cũng vô tác dụng.

“Kệ bọn nó!Mày cứ ngồi im đi. Sắp đến lớp rồi”

Tú Tâm biết thừa tính cố chấp của cậu nên cũng không nói gì mà để cậu công lên lớp.

Thảo Vân buồn bực ngồi trong lớp. Cô rất tức giận. Khánh Minh dịu dàng công Tú Tâm về chỗ, dịu dàng phất bụi trên váy Tú Tâm, dịu dàng...nhìn Tú Tâm. Đáng lẽ cái nhìn đó phải là của Thảo Vân đây chứ không phải là của con bé Tú Tâm ngốc nghếch đó.

Khánh Minh để ý thấy Thảo Vân nhìn chằm chằm vào Tú Tâm bằng ánh mắt tóe ra lửa thì dặn Tú Tâm đợi rồi đi đến chỗ ngồi của Thảo Vân.

“Cậu rõ ràng cố ý ngáng chân Tú Tâm”

“Tôi có sao?” Thảo Vân dương mắt lên nhìn Khánh Minh, nói giọng khiêu khích.

“Mà tôi cố ý ngáng chân nó đâu liên quan tới cậu. tôi nói cho cậu biết, tôi không thích con Tú Tâm đó cứ lên bển theo cậu”

“Cậu có tư cách gì?Cậu có phải bạn gái tôi sao?” Cậu cười khênh

“Cậu cứ đợi đấy!” Thảo Vân tức giận hét lên rồi bước ra ngoài.

Khánh Minh không quan tâm tới Thảo Vân nữa, cậu lại đến ngồi cạnh Tú Tâm đang chăm chú chơi điện thoại.

“Mày làm cái gì đấy?”

Tú Tâm ngẩng mặt lên cậu đã thấy mặt cô đỏ bừng. “Tại mày hết đấy!Bây giờ đũa nào cũng nghĩ tao với mày yêu nhau, chúng nó đăng hết ảnh lên face kìa”

Khánh Minh về mặt tinh bơ “Kệ chúng nó” trong lòng cậu đang cười như điên) haha, đánh dấu được chủ quyền. Xem thằng nào còn dám lên phén trước mặt Tú Tâm?

“Vậy làm sao tao tìm bạn trai được?”

Khánh Minh đang vui nghe được Tú Tâm nói, mặt thoáng chốc trở nên cứng đờ nhưng rất nhanh lại bình thường trở lại, nhanh đến mức Tú Tâm không nhận ra.

“Kệ mày!CON NGU,cho mày không có bạn trai cả đời!!!” Khánh Minh bực mình quát Tú Tâm.

Tú Tâm rất sợ lúc Khánh Minh tức giận, mỗi lần cậu tức giận rất đáng sợ a~

Tú Tâm vội vàng đỡ ngọt “Mày cứ bình tĩnh đã! Rồi rồi tao kể bọn nó, cũng không cần tìm bạn trai nữa”

Đáp lại cô là một cái “Hừ” phũ phàng.

Lại giận nữa rồi ><

Đành bỏ tiền mua đồ ăn cho Minh vậy.< Tú Tâm mặc dù đang bị viêm màng túi nhưng vẫn đi mua đồ ăn đồ Khánh Minh.

“Mày đợi tí! Tao xuống căn tin mua KFC nhé?”

Nói rồi Tú Tâm phi nhanh xuống căn tin mua gà cho Khánh Minh. Cậu rất thích ăn đùi gà KFC!

Sau khi trả tiền, bệnh Viêm Màng Túi của Tú Tâm ngày càng nặng (T^T)

Đi đến gần cửa lớp, Tú Tâm lấy túi ra đếm lại tiền thì trượt chân! Sao hôm nay đen vậy trời ><

Cô nhắm tịt mắt chuẩn bị hôn đất mẹ thì một cánh tay kéo cô lại, cô ngã vào ngực con trai.

Tú Tâm quay đầu nhìn, cậu này có đôi mắt màu hổ phách giống Khánh Minh, còn mũi thì không thể nào nhầm được là giống y hệt Khánh Minh của cô nha! Mái tóc nâu nhạt... Đẹp trai thật~~

Bản tính mê trai nổi lên, Tú Tâm thất thần ngắm nghía kĩ hơn người trước mặt.

“Tú Tâm, mày làm cái gì đấy!!” Khánh Minh mặt mũi hầm hầm đã đứng sau cô từ lúc nào không biết >

Bạn đang đọc truyện *Thanh Mai Lai Tríc Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Em họ Khánh Minh

Tú Tâm nghe thấy giọng Khánh Minh thì giật nảy mình, vội vàng nhảy ra khỏi ngực người nào đó chạy đến bên cạnh cậu, ấp úng giải thích:

“Tao... tao bị ngã. May mà có bạn... bạn đẹp trai đó giúp tao”

“Bạn đẹp trai?” Nhiệt độ xung quanh cô lạnh như xuống âm độ. Tú Tâm run run, nhỡ mồm rồi!

Cô vội vàng cười lấy lòng: “Haha! Sao đẹp bằng mày được! Haha”

Tú Tâm đang sợ thì giọng nói đối diện xuất hiện.

“Vẫn bá đạo như vậy nhỉ? Vũ Khánh Minh!”

Giọng nói xuất phát từ miệng của bạn đẹp trai phía đối diện.

Tú Tâm há hốc mồm, bạn đẹp trai này quen với Khánh Minh sao?

“Mày đến đây làm gì?” Khánh Minh hoàn toàn không để ý đến Tú Tâm mà lạnh lùng hỏi

“Đến thăm gia đình anh họ cũng là sai?”

Bạn đẹp trai mặt vẫn dửng dưng.

“Cút!” Khánh Minh trầm giọng.

“Sao anh nỡ đuổi em thế, anh em lâu ngày không gặp mà!” Bạn đẹp trai giả vờ ôm tim, vẻ mặt khốn khổ là Tú Tâm bật cười ha ha.

Thấy Tú Tâm cười mặt Khánh Minh càng tối

“Tú Tâm, mày vào lớp voi tao!” Rồi kéo Tú Tâm vào lớp ngồi

Vũ Thành Dương nhìn theo, môi nhoen cười.

Vào tiết học, cô Thư bước lên bục rồi nói to với các bạn

“Các em chú ý! Hôm nay lớp chúng ta có bạn mới, vào đi em!”

Vũ Thành Dương bước vào, từ từ đứng lên bục.

“Chào các bạn! Mình là Vũ Thành Dương, rất vui được gặp các bạn. Từ giờ mình sẽ là thành viên 8a1, mong mọi người giúp đỡ”

Học sinh dưới lớp vỗ tay ầm ầm, nhất là mấy bạn nữ, Trai đẹp mà <3

“Cậu giới thiệu thêm đi” – Một thành phần mê trai nói to

Vũ Thành Dương nho nhã trả lời

“Mình là em họ của Vũ Khánh Minh. Mẹ mình là người Anh, bố mình là người Việt. Gia đình mình mới chuyển về đây”

Nữ sinh mê trai 1: “Oa~ Thì ra là người lai! Thảo nào đẹp vậy”

Nữ sinh mê trai 2: “Đúng là em họ Khánh Minh, đẹp trai v~”

Nữ sinh mê trai 3: “Vũ gia có 2 anh em đẹp thật, có phúc quá đi”

Tú Tâm rất muốn bàn luận về trai đẹp như các nữ sinh khác nhưng sợ Khánh Minh nên ngoan ngoãn ngồi im. Cô toát mồ hôi, hai anh em này từ nãy đến giờ chỉ nhìn nhau bằng ánh mắt tóe lửa. Sợ quá a~

Sau đó Thành Dương được xếp chỗ ngay trên Tú Tâm. Khánh Minh ôm một cục tức to lớn ><

Vừa vào chỗ ngồi, Thành Dương đã quay xuống bắt chuyện với Tú Tâm.

“Chào cậu! Tôi làm quen với cậu nhé!”

Tú Tâm không nghĩ nhiều lập tức đồng ý

“Tôi là Hồ Tú Tâm! Không ngờ cậu là em họ của Minh đó! Bây giờ nhà cậu đang ở đâu?”

“Tớ mới chuyển vào khu dân cư FT đó”

Khu dân cư FT không phải là khu mà cô và Minh sống sao?

“Hay quá! Tôi và Minh sống trong đó nữa”

“Tôi biết chứ, tôi có nhà đối diện nhà hai người mà”

“Trùng hợp vậy! Ba chúng ta thật có duyên nha”

Tú Tâm thấy hàng xóm mới của mình là Thành Dương nên càng phấn chấn.

Khánh Minh bên cạnh hết nói nõi, thằng Thành Dương này biết cô và cậu ở đó nên mới chuyển vào. Tâm ngu quá- - lại còn trùng hợp gì ở đây.

“Con Tâm, mày trật tự đi, làm ảnh hưởng đến tao rồi. Còn thằng Dương thì quay lên học đi, học hành không học suất ngày nói chuyện vớ vẩn!” Cuối cùng Khánh Minh không nhịn được nữa lên tiếng.

Tú Tâm nghe lời cậu im bặt.

Thành Dương cố nhịn cười quay lên, ông anh họ ghen dễ thương phết

Bạn đang đọc truyện *Thanh Mai Lai Trúc Mã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Đối thủ nặng kí Thành Dương

Tan học.

Tú Tâm đang thu dọn sách vở thì Thành Dương lại quay xuống.

“Bây giờ xung mày tao đi, mày tao nghe thân hơn mà!”

Tú Tâm cười tươi như hoa: “Ok mày!”

Khánh Minh bên cạnh đầu đầy hắc tuyến. Lôi tay Tú Tâm đi “Đi về nhanh, tao muốn xem phim hôm qua tao với mày xem”

“Hở?” Hôm qua rõ ràng cậu còn chê cô xem phim Hàn Quốc vớ vẩn mà “Mày từ khi nào thích xem phim Hàn Quốc thế?”

Khánh Minh nghiêng kê răng “Về!” rồi kéo Tú Tâm ra nhà xe.

Từ cấp 2, Khánh Minh không thích đi ô tô đi học nữa nên mẹ Vũ mua cho hắn xe đạp điện, mỗi năm một cái cho cậu. Thế là ngày nào cậu cũng đèo Tú Tâm đi học bằng xe điện.

Đang dắt xe ra cổng thì lại gặp thằng Thành Dương.

“Chúng mày về à?”

“Mày nhìn mà không biết à?” Khánh Minh lườm lườm Thành Dương, thằng này nhìn ghét!

Tú Tâm thân thiện “Mày về cùng bọn tao luôn đi!Xe thằng Minh rộng mà”

Khánh Minh lập tức quát:

“*éo, thằng Dương cút!Xe tao chỉ đèo Tú Tâm thôi!”

Thành Dương cười ha hả.

Tú Tâm thì lại như con rùa rụt cổ “Thôi mày tự về đi, xe Minh không đủ chỗ đâu”

“Tao có xe đến đón rồi, bai bai”

Khánh Minh vút xe đi không để Tú Tâm nói câu nào với Thành Dương nữa.

Thành Dương lên ô tô vẫn cười ha hả. Tài xế lạnh cả người, không lẽ cậu chủ có vấn đề thần kinh?

Ô tô của cậu đi qua xe Khánh Minh, Tú Tâm vòng tay qua ôm eo Khánh Minh.

Về đến nhà.

Tú Tâm, Khánh Minh ngồi trong phòng cậu xem phim

“A~Nam chính đẹp trai!” Tú Tâm không nhịn được hét lên.

Khánh Minh nhiu mày ngồi cạnh, loại phim tình cảm vô vị vậy mà Tâm thích xem?

“Chả hiểu sao mày thích xem loại phim vớ vẩn này, chả ra gì”

Tú Tâm tức giận quát

“Mày thì biết gì về phim tình cảm?Phim này từ diễn viên đến kịch bản đều tuyệt vời. Cái loại không biết thưởng thức nghệ thuật”

“Nghệ thuật của mày tao thì không biết còn hơn”

Tú Tâm tức giận bỏ ra khỏi phòng.

Ra khỏi cửa nhà Vũ gia, Tú Tâm đã được Thành Dương đang đứng bên ngoài bắt chuyện ngay.

“Sao mặt mày bí xị thế?”

“Thằng Minh si nhục phim của tao, lại còn chê ông eo nữa chứ! Nó thì biết cái gì?” Tú Tâm nhăn mặt.

Thành Dương cười cười, thằng anh họ đấy làm sao thích mấy phim tình cảm được.

“Kệ nó đi!Mà tên phim là gì vậy?”

“Tiên nữ cử tạ”

Thành Dương về mặt ngạc nhiên

“Tao cũng xem! Phim hay mà, tao cuồng luôn rồi”

Khánh Minh đuổi theo Tú Tâm thấy được cảnh này liền chen vào “Thế mà nói tao nghe tên nữ chính là gì?” Thăng Dương này chỉ được cái chém gió giỏi, lần này cậu phải lật tẩy nó!!

Nhưng Khánh Minh chỉ nhận lại được sự thất vọng

“Tên nữ chính là Kim Bok Joo” Thành Dương vênh mặt cười đắc ý. Haha!! Phải cảm ơn mẩu hậu bị nghiện phim Hàn, dạo này mẹ cậu cứ nhắc đến gì mà Tiên nữ cứ tạ Kim Bok Joo đến mức cậu thuộc lòng rồi!

Khánh Minh gào lên trong lòng. Mẹ kiếp! Thăng đực rựa này xem phim Hàn? Chắc phải bảo gì đưa nó đi kiểm tra giới tính rồi.

Tú Tâm im lặng nãy giờ mới lên tiếng

“Mày thấy chưa? Cứ làm như Dương nói dối không bằng”

Nói xong cô đi thẳng về nhà, mặc kệ hai thằng con trai.

Khánh Minh lúc này nhìn Thành Dương một cái đầy sát khí rồi cũng quay mặt đi mất.

Thành Dương chạy nhanh về nhà cười sặc sụa. Từ sáng đến giờ, cậu cứ phải nhin cười, sắp nội thương luôn rồi!

Bạn đang đọc truyện *Thanh Mai Lai Trúc Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Nguy hiểm gần kề

Khánh Minh về nhà, vào thẳng thư phòng gặp bố Vũ, cậu có chuyện cần nói.

.....

Tại phòng khách trường Vũ Minh.

“Tao vừa gặp con trai mày rồi đấy!”

Mẹ Vũ cười “Sao hả? Đẹp trai không?”

“Thì cũng đẹp đó, rất thuận mắt nha”

“Haha! Có phải mày lại thích nó rồi không?” Mẹ Vũ cười nói với bác sĩ

Cô bác sĩ cũng phối hợp diễn với mẹ Vũ

“Tao yêu nó từ cái nhìn đầu tiên luôn cơ!...” cô dừng lại ngập ngừng ôm ngực nói tiếp “Nhưng tao không có gan làm tiểu tam, cướp chồng con dâu mày đâu. Chúng nó tình cảm thế cơ mà”

“Mày gặp Tú Tâm rồi à?”

“Thì hôm nay con dâu mày bị sút chân thôi mà con trai mày làm như nó bị ung thư giai đoạn cuối không bằng. Lúc về còn đòi công nó nữa chứ!” Bác sĩ nhăn mặt kể lể

Mẹ Vũ cười ha hả, ở trường vẫn còn tình cảm như vậy! Thật nhớ hồi còn trẻ yêu đương của bà và bố Vũ quá ☹

Biệt thự Trần gia.

Trần Thảo Vân về nhà thấy ba Trần ngồi trong phòng khách liền ngồi xuống cạnh ông nũng nịu

“Baba! Con về rồi đây”

“Mừng con về” Ba Trần nói trầm trầm, Thảo Vân nhận ra thái độ khác lạ của ba Trần nhưng cũng không quan tâm

“Baba! Công ty mình cung cấp thực phẩm cho trường con đúng không?”

“Ừ”

“Baba hủy hợp đồng đó đi!” Dừng một lúc cô bổ sung tiếp “Thằng Khánh Minh không thích con nên nhà nó phải chịu hậu quả”

Ba Trần nhìn con gái yêu nhẹ nhàng trả lời, vẻ mặt tuyệt vọng.

“Hợp đồng vừa được hủy rồi”

Thảo Vân nghe vậy thì vui vẻ cười

“Yeah! Tuyệt thật”

Ba Trần giận dữ hỏi cô

“Hôm nay con gây sự với Khánh Minh?”

“Con chỉ ngáng chân con bé Tú Tâm thôi mà”

“Công ty phá sản rồi”

“Baba! Baba đừng nói đùa nữa, baba nói thật đi” Thảo Vân hoảng sợ, baba vẫn hay đùa với cô mà, lần này vẫn là đùa nhỉ?

“Lúc trước công ty ta đã đứng trên bờ vực phá sản rồi! Baba phải đi xin, họ thương hại công ty ta nên mới đồng ý kí hợp đồng. Hôm nay con gây sự với thằng nhóc Khánh Minh, bố nó liền hủy hợp đồng. Cổ phần công ty hầu hết nằm trong tay Vũ gia, họ đã chuẩn bị thay Tổng giám đốc rồi”

Thảo Vân sững sờ “Nhà thằng Khánh Minh chỉ có mỗi trường Vũ Minh thôi mà, ba nó là cái thá gì chứ”

“Ba Vũ Khánh Minh chính là chủ tịch tập đoàn VX”

Thảo Vân ngã xuống nền đất lạnh, cô khóc rống lên. Dù sao cũng là học sinh lớp 8, đương nhiên cô hiểu phá sản, vỡ nợ là như thế nào.

“Nhất định còn cách khác đúng không baba?”

“Baba không biết. Ngân hàng sắp tịch thu căn nhà này rồi, có lẽ nhà chúng ta sẽ chuyển về quê sống. Lúc đó baba sẽ gây dựng lại công ty”

Thảo Vân khóc. Cô chỉ biết khóc, công ty là tâm huyết của baba mà lại chỉ vì một cái ngáng chân của cô mà phá sản.

Tất cả là tại Hồ Tú Tâm! Cô ghét Tú Tâm!

“Hồ Tú Tâm, tại mày, tất cả là tại mày! Mày phải trả giá!!!”

.....

Hôm sau là thứ bảy, không cần đến trường

Tú Tâm 10 giờ mới rời giường.

Cô lấy điện thoại gọi cho Khánh Minh định rủ cậu ra ngoài ăn sáng.

“Mày ra ngoài bao tao ăn sáng đi!! Cô nương đây cho ngươi một cơ hội sửa sai đây”

“Cô nương xuống cổng đợi thần một tý! Thần đánh răng thay quần áo đã”

Tú Tâm tắt điện thoại rồi nhanh chóng xuống cổng đợi.

Thảo Vân nấp sau bụi cây thù hận nhìn Tú Tâm “Hôm nay mày phải trả giá, Hồ Tú Tâm”

Bạn đang đọc truyện *Thanh Mai Lai Trắc Mã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Tú Tâm được cứu

Trước khi đến đây Thảo Vân đã nhờ anh trai chuẩn bị xe. Kế hoạch rất đơn giản, Thảo Vân đẩy Tú Tâm ra đường đúng lúc anh trai chạy xe.

Hai anh em Thảo Vân từ trước đến nay đều sống trong nhung lụa, giờ mất đi tài sản như phát điên.

Thành Dương lúc này ngồi trong phòng nhìn Tú Tâm qua cửa sổ, cậu chợt để ý ở bụi cây gần đó có bóng người lấp ló.

Thành Dương nhìn kỹ nhận ra đó chính là một thành viên trong lớp 8a1 hình như có thù gì đó với Tú Tâm.

Một dự cảm xấu len lỏi trong đầu cậu.

Thành Dương cầm ngay điện thoại gọi Khánh Minh rồi cũng chạy xuống nhà gọi bảo vệ

“Mấy xuống công nhà ngay! Tao sợ Tú Tâm có chuyện.”

Khánh Minh nghe chữ Tú Tâm mà lòng sốt ruột không nguôi.

Cậu ném điện thoại lên giường rồi nhanh chóng xuống nhà.

Khánh Minh vừa chạy vừa hét

“Vệ sĩ! Bảo vệ! Ra hết cổng cho tôi”

Thế là cả đồng người kéo ra cổng.

Đúng lúc này Thảo Vân thấy xe anh mình chạy gần tới thì nhảy ra định đẩy Tú Tâm ra đường.

Tú Tâm ngã ra đường, cảm giác đau từ tay, chân ập đến.

Cô ngẩng mặt lên thì thấy có một chiếc xe ô tô lao về phía mình. Gương mặt hoảng sợ nhìn quanh. Cô thấy Khánh Minh..

“Minh! Cứu tao!!!”

Khánh Minh nhìn thấy Tú Tâm còn cách xe khoảng 4 mét thì đảo mắt nhìn vệ sĩ ở gần.

Người vệ sĩ hiểu ngay ý cậu. Rút ra một khẩu súng lục bắn vào lốp xe đó.

Trong khi đó Khánh Minh lao đến bế Tú Tâm chạy ra ngoài.

Tất cả chỉ xảy ra chưa đến một phút.

Tú Tâm nghe tiếng súng thì sợ hãi khóc nức lên, nép mình vào người Khánh Minh.

Bỗng, một bàn tay ấm áp xoa đầu cô

“Mày sợ gì chứ? Tao ở đây rồi!!”

Nỗi sợ trong lòng Tú Tâm như biến tan. Đúng rồi! Có Minh thì sợ gì chứ?

Cô ngẩng mặt nhìn Khánh Minh rồi nở nụ cười tươi như hoa.

Khánh Minh đưa tay lau nước mắt cô rồi để cô đi đến chỗ máy hầu gái.

Cậu đảo mắt nhìn Thảo Vân.

“Lần trước tao tha cho mày nên mày nhòn đúng không?”

Mặt Khánh Minh bùng bùng sát khí. Cậu trở nên đáng sợ lạ thường.

Lúc đó bảo vệ cũng đã đưa được anh trai Thảo Vân ra trời lại.

Thành Dương lại gần, nhủ thầm. May cậu gọi điện cho Khánh Minh không thì bây giờ ông anh họ Khánh Minh này còn đáng sợ hơn.

“Hóa ra cô có ý định hại Tú Tâm”

“Con Tú Tâm đó chẳng khác gì một con chó bẩn! Tao phải diệt trừ cho nó đỡ thối” Thảo Vân gầm lên.

Khánh Minh nghe vậy sát khí càng tăng.

“Hay tao cắt lười mày nhé? Mồm mày thối quá tao không nhìn nổi”

Thảo Vân sợ cứng đờ người.

Thành Dương nhìn biểu cảm của Thảo Vân mà phì cười. Cùng lắm là thằng Minh dọa thôi mà nó làm như thật.

Khánh Minh ra lệnh cho bảo vệ

“Đem hai người này vào đồn cảnh sát. Khởi kiện cho tôi tội danh giết người bất thành và xúc phạm nhân phẩm, uy tín người khác! Cho cô ta vào trại cải tạo đủ 18 tuổi đưa vào tù. Còn đồng phạm kia tổng hãm vào tù, điều tra tiền sử của hắn rồi kiện, phải moi đủ tội đủ cho hắn trong tù ít nhất 15 năm”

Tú Tâm được mấy cô hầu đưa vào nhà Khánh Minh băng bó cho cô.

Lúc ngã xuống đất cô bị xây xát chân tay.

Sau khi băng bó cô xuống nhà.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Mai Lai Trúc Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Dưỡng thương

Tú Tâm bước từng bước cầu thang định xuống tầng. Chân cô đau quá a!!

Còn mấy bậc cuối Tú Tâm nghĩ bụng nhảy xuống cho nhanh, đây là thói quen khi cô đi cầu thang ở nhà.

Cô bật nhảy....

Bay lên....

Chân sắp chạm đất...

Chân chạm đất...

Một cơn đau buốt truyền tới làm cô hét “A” lên một tiếng.

Bình thường cô nhảy kinh lắm mà: chắc do chân đang đau

Chân yếu nên cô ngã nguy xuống đất. Lại ôm đất mẹ yêu dấu rồi!!!

Mặt Tú Tâm nhăn lại vì đau.

Miệng cô lẩm bẩm chửi bậy

“Mẹ kiếp!Đau quá!”

Sàn nhà truyền đến tiếng bước chân nhẹ kèm theo giọng nói lạnh băng

“Mày vừa nhảy cầu thang?”

“A?!” Tú Tâm nổi cả da gà

Khánh Minh đưa tay đỡ lấy eo Tú Tâm kéo cô đứng lên rồi đỡ cô dựa vào ngực mình, dịu cô đi.

“Mày định xuống làm gì?”

“Tao xuống hóng hót” Tú Tâm nằm trên nhà mà cứ tò mò không biết ở dưới thế nào.

Khánh Minh dừng đứng trả lời.

“Giải quyết xong rồi!Không còn gì xem đâu”

Tú Tâm bấu môi.

“Thảo Vân đẩy tao”

“Tao biết”

Tú Tâm thật sự chưa bao giờ ghen ghét gì Thảo Vân, mà ở lớp cũng không bắt đồng sao Thảo Vân lại đẩy cô?

“Mà sao lúc Thảo Vân đẩy tao xuống xe ô tô không dừng lại?”

“Sao mà ngu thế?” Khánh Minh cốc lên đầu cô một cái “Người lái xe là đồng phạm, anh trai nó”

A! Thảo nào.

Thảo Vân lên cả kế hoạch hại cô ư?

--- -----

Khánh Minh tối hôm đó sang tận phòng Tú Tâm chăm sóc cô.

Lúc cho Tú Tâm ăn cậu cứ nhất thiết phải bón cho cô ăn

“Tao tự ăn được! Tao chưa đến mức liệt tay để mày bón đâu”

Khánh Minh hừ lạnh “Lắm mồm! Tóm lại mày có há mồm không?”

Đáp lại cậu chỉ là câu trả lời dứt khoát từ Tú Tâm

“Không”

“Mày có há mồm không hay tao phải dùng biện pháp mạnh?”

Tú Tâm run run, nghe đến ‘biện pháp mạnh’ của Khánh Minh là Tú Tâm biết nó đáng sợ thế nào rồi.

Là best friend lâu thế sao cô không biết ‘biệt pháp mạnh’ là gì.

Cù!!!

Tú Tâm chưa kịp trả lời ‘có’ thì Khánh Minh đã nhảy lên giường cù cô tới tấp.

Tú Tâm cười sặc sụa nhưng vẫn cố dằn ra từng chữ

“Đừng...mà!!!”

Bỗng, một tiếng động làm cả hai dừng lại - tiếng cửa phòng mở.

“Cạch”

Thành Dương tay vẫn cầm tay nắm cửa nhìn thẳng lên giường.

“Tao đến không đúng lúc à?” Rồi cậu còn vội vàng giả vờ xấu hổ lấy tay che mặt “Xin lỗi đã làm phiền!”

Tú Tâm xấu hổ đá Khánh Minh một cái.

Cú đá bất ngờ làm Khánh Minh không kịp phản ứng, suýt đập mặt xuống đất

Thành Dương cười phớt lờ

“Haha! Tao ở ngoài nghe thấy cái gì mà ‘Đừng mà’ nên tao theo phản xạ chạy vào bắt kẻ dâm”

Khánh Minh khó chịu

“Mày im đi! Sang đây làm gì?”

Thành Dương mắt tròn xoe, ngây thơ đáp

“Ồ?! Tao thăm bạn cùng lớp, thăm hàng xóm bị thương cũng sai à?”

Rồi cậu lấy từ đâu ra hộp trái cây nhập khẩu đưa cho Tú Tâm “ quà thăm”

Bạn đang đọc truyện *Thanh Mai Lai Trúc Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Facebook

Tú Tâm nhận quà thăm bệnh.

Bên trong hoa quả đóng gói đã được cắt sẵn.

Càng tốt! Cô muốn ăn luôn.

Cầm miếng táo, Tú Tâm chuẩn bị đưa đến miệng thì nó đã bay khỏi bàn tay cô.

Hay nói cách khác là nó bị cướp bởi... Khánh Minh.

“Mày còn chưa ăn hết com”

Thế là Tú Tâm đành ngậm ngùi ăn com với tốc độ ánh sáng cùng mong ước ăn hoa quả.”>

Ăn xong, Khánh Minh gọi người hầu lên cất bát.

Thành Dương hỏi

“Facebook này là gì, Tâm?”

Khánh Minh lườm Thành Dương, thẳng này hỏi facebook làm chó gì?

Tú Tâm thì thoải mái

“Tú Tâm”

“Tý về tao add”

“Uk”

Khoảng một tiếng sau cuối cùng Khánh Minh cũng không đợi được nữa, đuổi thẳng Thành Dương về.

Cậu lên phòng thấy Tú Tâm chuẩn bị động vào điện thoại thì giật lấy.

“Mày bị thu điện thoại, mai tao trả”

Tú Tâm nhăn mặt

“Vi sao?”

“Nhờ mày lại đọc truyện, cài phim cả đêm thì sao?”

Tú Tâm ngẫm nghĩ, hình như đúng thật! Cứ để Minh cầm vậy.

Khánh Minh bước ra cửa sổ phòng, kéo rèm.

“Tao về đây! Mày ngủ luôn đi”

Đối diện giường Tú Tâm là chiếc cửa sổ to, mà đứng ở phòng của Khánh Minh có thể nhìn sang bất cứ lúc nào.

“Từ từ đã!” Tú Tâm lên nhanh chóng lên tiêng trước khi Khánh Minh ra khỏi phòng.

“Việc gì?”

Cô nhảy lên giường đắp chăn nằm ra lệnh cho cậu.

“Mây chính nhiệt độ xuống 24 độ, bật máy phun sương, bật đèn ngủ mức vừa.”

Khánh Minh ngoan ngoãn làm từng việc một.

“Còn nữa” Tú Tâm ngẩng mặt ra khỏi chăn

“Chúc mày ngủ ngon!”

Kèm theo lời chúc đó là một nụ cười tỏa nắng của cô.

Khánh Minh chỉ nghe thấy tiếng tim mình đập rộn ràng.

Tú Tâm luôn như vậy, luôn là một mặt trời nhỏ chiếu sáng rực rỡ cho cậu.

Khánh Minh về phòng mở điện thoại Tú Tâm ra.

Mặt khẩu máy đúng như Khánh Minh đoán, 1212!

Khánh Minh vào facebook trên điện thoại cô, quả nhiên có lời mời kết bạn của tên đáng ghét nào đó.

Cậu không do dự ấn ngay nút từ chối.

Thành Dương trong căn nhà đối diện không khỏi thấy lạ. Rõ ràng nói trước với Tú Tâm là cậu sẽ add rồi mà!

Sáng chủ nhật.

Thành Dương lại bèn lên sang nhà Tú Tâm chơi.

“Hôm qua tao add mày rồi sao mày không chấp nhận?”

Tú Tâm vội mở điện thoại. Làm gì có lời mời add nào đâu?

“Tao không nhận được”

Khánh Minh ngồi một bên cười gian, hehe.

Thành Dương đảo mắt qua người Khánh Minh, cậu chắc chắn thằng anh họ lại giờ trò.

“Bây giờ tao add lại, mày chấp nhận luôn nhé”

“Ok”

Vậy là bạn Khánh Minh lại thất bại

Bạn đang đọc truyện *Thanh Mai Lai Trúc Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Ông nội Tú Tâm

Sau cả ngày chủ nhật ở nhà nghỉ ngơi, Tú Tâm hồi phục đáng kể. Chỉ còn vài vết xước nhỏ.

Tiết sinh hoạt thứ 2, cô Thư bước vào lớp thông báo tin vui.

“Trường ta sẽ tổ chức một chuyến đi thăm quan dã ngoại ở suối nước nóng núi X để bắt đầu nghỉ hè cho khối 8.”

Cả lớp hét lên sung sướng, mọi người bắt đầu rì rầm nói chuyện to nhỏ.

Cô Thư lại nói tiếp

“Chúng ta sẽ xuất phát vào ngày kia, đúng 6 giờ sáng các em phải tập trung tại trường. Vì đường khá xa nên phải đi từ sớm!”

Tú Tâm cười hớn hở. Sắp được đi chơi cùng lớp rồi!

!

Khánh Minh mặt vẫn không thay đổi, hoạt động như vậy đi chỉ vác họa vào thân nhưng mà Tú Tâm thích nên phải chịu thôi ><

Trên đường về, Tú Tâm ngồi đằng sau Khánh Minh mà cứ riu rít nói về dã ngoại khiến cậu điếc cả tai.

Tú Tâm bước vào nhà định lên phòng đọc truyện thì thấy một ông già ngồi trên sofa phòng khách

“Ông nội!!”

Tú Tâm chạy vội đến ôm ông, nếu bố Hồ chiều Tú Tâm 10 phần thì ông phải chiều 100 lần. Ông nội luôn dung túng cho các trò nghịch ngợm của Tú Tâm.

Nhớ có năm đại gia đình tụ họp ở dinh thự của ông nội. Các anh họ tùm tùm trên chóc Tú Tâm, ông đánh các anh một trận rồi bắt các anh trèo lên cây đại thụ to đầy sâu róm, bọ xít,... Thâm hơn nữa là ông còn xích mấy con chó Tây Tạng dưới gốc cây.”>

Vậy nên Tú Tâm thương ông nhất a~

Ông cười nhìn cô

“Đạo này Tâm lớn ghê, ra đáng thiếu nữ rồi nha!”

Tú Tâm lập tức tự đắc

“Cháu là Tú Tâm mà!”

“Tạm thời ta sẽ ở nhà cháu một thời gian, đạo này chán quá nên đi chơi một chút”

“Thế còn bà nội?”

Nghe thấy Tú Tâm nhắc đến ‘bà nội’ mặt ông hiện đầy sự tức giận.

“Kệ mẹ!”

Tú Tâm hết nói nổi. Có mà hai ông bà cãi nhau rồi ông lại tuyên bố bỏ nhà ra đi chứ gì (-.-)

Tối đó nhà Khánh Minh được mời sang nhà Tú Tâm ăn cơm tiện thể giới thiệu ông nội mới lên chơi.

Không khí bữa ăn cũng khá vui vẻ, chỉ có ông nội cứ khó chịu liếc liếc Khánh Minh.

Trên bàn cơm ông để ý thấy cậu Vũ Khánh Minh kia cứ gấp thức ăn cho cháu gái bảo bối, lại còn liếc mắt đưa tình chứ. Hừ!

Mẹ Vũ lên tiếng

“Ngày kia các học sinh khối 8 đi trải nghiệm ở Suối nước nóng X đấy! Tú Tâm có đi không con?”

“Có chứ! Vui vậy sao con không đi được. Minh cũng đi mà”

Ông nghe thấy Khánh Minh cũng đi thì lập tức hỏi

“Đi bao lâu?”

“3 ngày 2 đêm ạ” Mẹ Vũ trả lời theo kế hoạch.

Ông lườm Khánh Minh trong lặng lẽ, Tú Tâm cùng thằng này ra ngoài chơi tận 3 ngày 2 đêm với nhau?

Khánh Minh thì cảm xúc ngược lại hoàn toàn, được ra ngoài chơi với Tú Tâm mà~ Đang mừng thầm thì cả người cậu đột nhiên rùng mình một cái. Lần thứ n trong bữa cơm này rồi đây!

Cậu lén nhìn sang chỗ của ông nội Tú Tâm... biết mấy cái rùng mình từ đâu ra rồi! (‘-.-)

Tối đó, có một ai đó thức đến nửa đêm bày chiến lược.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Mai Lai Trúc Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Trung tâm thương mại

Hôm sau, trường Vũ Minh được nghỉ một ngày để chuẩn bị cho chuyến dã ngoại thực tế hay nói trắng ra là đi chơi:<

Tú Tâm xuống nhà ăn sáng thì thấy ông nội cũng đang đọc báo trên bàn ăn. Cô nảy ra một ý kiến.

“Hôm nay ông có đi đâu không?”

Ông thư thả vừa đọc báo vừa uống trà.

“Không”

“Hôm nay cháu đi mua đồ cho ngày mai, ông đi cùng không?”

Có cơ hội đi chơi với cháu gái thì sao ông đây có thể bỏ qua?

“Ta cũng không có gì làm!”

“Vậy bây giờ phải ăn nhanh mới được, cháu hẹn Minh 8 rưỡi rồi!”

Đôi tay già cầm tờ báo khựng lại.

“Thằng đó cũng đi?”

“Sao ông cứ gọi Minh là thằng thế? Nó đi thì sao?” Tú Tâm phản bác.

Ông tiếp tục đọc báo mà không thèm trả lời.

Hừ! Thằng oắt con bỏ bùa Tú Tâm rồi?

Nhưng không sao, đã có ông đây đi cùng, oắt con không giờ trò linh tinh được đâu!

Dù sao ông cũng cần mua chút đồ...

Ăn sáng xong, Tú Tâm kéo ông đứng trước cổng Vũ gia chờ Khánh Minh.

Mới chờ chưa tới một phút thì ông đã mặt mày khó chịu

“Tên nhóc này lâu thế! Lẽ mề!”

“Cháu ra đây rồi! Xin lỗi để ông phải chờ” Giọng Khánh Minh lịch sự hết mức có thể.

Rồi lại hướng tới Tú Tâm đưa ra đôi giày Vans “ Tao biết ngay mày lại đi giày đế cao nên tao mang cho mày Vans cho dễ chịu này”

Tú Tâm lúc này mới để ý mình bất giác đi giày đế cao, đây là thói quen của cô. Nhưng hôm nay thói quen không hữu dụng.

Cô ngồi xuống bệ cây định đi đôi giày Khánh Minh đưa.

Cô chưa kịp lấy giày thì Khánh Minh đã quỳ xuống, dịu dàng thay giày cho cô, còn cẩn thận buộc chặt dây giày.

Ông nội Tú Tâm nhìn thấy cảnh này trong lòng lóe lên một tia xúc động.

Thằng nhóc này chu đáo, biết quan tâm Tú Tâm!

Duyệt một điểm! :>

Khánh Minh lén lén cười gian. Haha! Lấy lòng ông nội vợ thành công 1 bước.

“Đi thôi!”

Vậy là ba người một già hai trẻ kéo nhau lên chiếc xe đen đậu sẵn trên đường đến trung tâm thương mại.

Ông nội Tú Tâm đi sau, Khánh Minh với Tú Tâm thì ríu rít nói chuyện không thôi.

Ông nhìn Khánh Minh thế nào cũng không vừa mắt. Hở ra một cái là lăm le Tú Tâm nhà ông.

Hừ! Ông sẽ nghĩ cách cho nó biết tay. (-.-)

“Đằng kia có quán cà phê, vào nghỉ tý nhé! Ông đi mệt quá, đúng là già rồi” Ông giả vờ mệt, hướng đến quán cà phê gần đó.

Tú Tâm đương nhiên chiều ông

“Cháu cũng mệt, vào uống nước đã”

Ba người vào bàn ngồi, hơi điều hòa mát lạnh phả vào người dễ chịu.

Ông nội gọi cà phê đen, Tú Tâm nước cam còn Khánh Minh đương nhiên bắt chước cô.

Nhân viên bê cà phê đen ra, gần đến bàn thì chân ông đột ngột thò ra. Nhân viên vấp vào.

Cốc cà phê bay lên, hạ cánh trên người Khánh Minh.

Khánh Minh bị làm cho giật mình. Nóng!!

Một cảm giác lạnh đột ngột ập tới. Thì ra ông nội cầm cốc nước đá hất vào người cậu.

“Chồng bông”

Khánh Minh hừ lạnh trong lòng, ông nội vợ khó chơi quá ><

Tú Tâm phản ứng nhanh kéo Khánh Minh chạy sang hàng quần áo bên cạnh mua quần áo thay.

Ông thì từ tốn bước sang, miệng còn nói to

“Quán phục vụ tồi quá! May mà Minh không sao”

Khánh Minh khó chịu. Cậu nhìn thấy ông cố tình làm nhân viên ngã -.- Chỉ là không kịp tránh.

Đáng ghét!!!

Bạn đang đọc truyện *Thanh Mai Lai Trúc Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Shop đồ Tắm

Cả một buổi mua sắm sau đó diễn ra khá căng thẳng qua ánh mắt của Khánh Minh và ông nội Tú Tâm. Hai người liên tục lờm nhau không ngừng nghỉ. Sát khí bùng bùng!

Tú Tâm mặc dù vui vẻ chọn đồ nhưng vẫn cảm thấy những áp lực vô hình đè nặng.

Khánh Minh đi theo Tú Tâm xách túi lớn túi nhỏ, cậu không cần chọn gì cả. Tú Tâm hiểu rõ sở thích, thứ cậu cần nên đi theo xách đồ hộ là được.

Tú Tâm háo hức mua bao nhiêu đồ nhưm hầu hết toàn đồ ăn vặt, giày, quần áo,....

Ông nội đi cùng hai người rồi vội vàng nói có việc chạy đi mất.

Bây giờ còn mỗi Tú Tâm, Khánh Minh đi với nhau.

“Nghỉ tí đã! Tao mệt”

Tú Tâm tròn mắt, hờ tý là đòi nghỉ.

“Xách có tý đồ mệt cái gì?”

‘Nô ti’ Khánh Minh cuối cùng cũng đứng lwn khỏi nghỉ.

“Mày xách thử xem có nặng không? Nghỉ!”

“Vào shop đồ tắm kia đã!Hè cũng phải mua vài bộ, mày vào đấy ngồi cũng được”

Khánh Minh mệt mỏi mở hộp gập đầu lia lịa, có chỗ ngồi là được rồi.

Vào shop Tú Tâm lao ngay vào đóng ‘bikini’ còn Khánh Minh ngồi bệ ngay tại ghế sofa đối diện dãy phòng thay đồ.

Tú Tâm ôm một chồng đồ vào phòng thử.

Chiếc cửa gỗ mở ra, đồ tắm hai mảnh hở hang.

Trên áo còn thất nơ cùng đám rua rua màu hồng nữ tính.

Khánh Minh nhăn mặt, hở hang quá!

“Mày nhìn được không?”

“Không được!” KHánh Minh trả lời dứt khoát.

Tú Tâm bừa bãi quay vào phòng thay đồ.

Cánh cửa gỗ lại từ từ mở.

Khánh Minh chăm chú nhìn về phía cánh cửa.

Ly Tâm bước ra trong bộ áo tắm đen. Hai quai của dây áo mỏng buộc ra sau gáy thành hình nơ.

Màu đen tôn lên vẻ trắng nõn nà của Tú Tâm. Tóc cô được buộc cao, đằng trước còn hai lọn tóc được thả dài chạm đến xương quai xanh trông càng yêu mị.

Phụt!Khánh Minh bắn máu mũi ra.

Đúng lúc này chuông báo có khách vào shop vang lên “Đing!”

Khánh Minh nhanh như chớp ôm chặt Tú Tâm nhảy vào phòng thay đồ, đóng vội cửa.

Tú Tâm há hốc mồm chưa load xong loạt hành động của cậu.

“Mày lên con à?”

Tú Minh như gà chộc tiết nổi điên, găm vào mặt cô: “Mày bao nhiêu tuổi hả? 14 cái tuổi đầu trẻ ranh mà bày đặt mặc đồ như thế này!Thay ra ngay cho tao!Thay nhanh rồi về!Không mua cái gì nữa”

Nói xong cậu ra ngoài lấy giấy lau mũi.

Mấy cô nhân viên cười gian tà. Hihi!Trẻ con bây giờ gớm thật, còn tham lam không muốn ai nhìn thấy ‘hàng’ của bạn gái nữa chứ!

Chắc Chắc..

Tú Tâm thay lại bộ quần áo lúc đầu vừa bước ra cửa liền bị Khánh Minh lôi đi.

Tú Tâm biết thừa tính hâm hấp của Khánh Minh nên không có ý kiến, thỉnh thoảng lên con một tý cũng được:”>

Về nhà.

Người hầu nhà Tú Tâm lập tức chạy ra xách đồ trên tay Khánh Minh đem vào phòng khách.

Hai người ngồi xuống ghế thì để ý thấy trên bàn có một tờ giấy nhỏ.

“Ta đi chơi một vài ngày, không cần lo lắng”

Quản gia thấy hai người cầm tờ giấy đọc thì tiến lại gần

“Lúc này lão gia về nhà lấy hành lý rồi để lại tờ giấy này. Lão gia lên xe riêng đi chơi rồi ạ”

Khánh Minh vui sướng cười thầm, ông già đáng ghét đó đi rồi!

Tú Tâm gật đầu với quản gia tỏ ý đã biết, ông nội đi chơi cũng tốt.

Trong lúc này, ai đó đang làm thủ tục nhận phòng tại khách sạn trên núi X, hay còn là Suối Nước Nóng X.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Mai Lai Trúc Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Trên xe

5 giờ 30 phút sáng.

Đồng hồ kêu inh ỏi.

Tú Tâm mắt nhắm tịt với tay tìm đồng hồ.

Tay cô chạm vào cái gì đó, rất vừa tay, rất ấm, rất giống gối ôm, rất giống hình người...

Hình người...

Hai chữ này chạy xẹt qua đầu, Tú Tâm bừng tỉnh mở to mắt.

Khánh Minh lù lù nằm cạnh.

WTF!???

Tối qua cô vẫn lên giường ngủ một mình mà? Khánh Minh lòi đâu ra??

Đôi mắt màu hổ phách từ từ mở ra.

Tú Tâm nhanh tay cầm áo Khánh Minh lay lay, gào

“Mày làm gì ở đây?”

“Mày không nhìn à? Ngủ!”

Hiện tại cô rất muốn đập đầu vào gối tự tử.”<

“Sao mày ngủ ở giường tao?”

“Tao sợ mày dậy không được nên qua ngủ cùng gọi cho tiện”

Ồ!? Cũng coi như thằng Minh có tấm lòng đĩv

“Thế đi đánh răng nhanh đi”

Khánh Minh cười hề hề đi vào phòng tắm.

Tối qua mải onl facebook mà Tú Tâm vẫn chưa sắp đồ hôm nay.

Sau khi đánh răng rửa mặt thay quần áo, hai đứa cuống cuống nhét đồ vào ba lô. Lại còn phải xếp đồ ăn vặt vào một cái túi riêng.

Đúng 6 giờ sáng.

Khánh Minh phóng xe lao vun vút trên đường. Tú Tâm sợ tím mặt ôm chặt túi quà vặt trong tay.

Đến trường, Khánh Minh vút luôn xe trước cửa phòng bảo vệ rồi túm tay Tú Tâm chạy xồng xộc đến mấy chiếc xe to đậu trong sân trường.

Vẫn kịp!!!

Tú Tâm thở phào nhẹ nhõm. Hình như cảnh này quen quen ‘-_-

Lên xe, mọi người đều đã ổn định vị trí. Còn đứng hai chỗ hàng cuối cạnh nhau, Tú Tâm và Khánh Minh ngồi vào.

Xe cũng từ từ lăn bánh.

Tú Tâm lấy từ túi đồ ăn một hộp nước hoa quả, cắm ống hút.

Nhưng chưa kịp đưa đến miệng thì bị Khánh Minh giật mất.

“Của tao”

“Có hộp sữa thôi nhường tao!”

Giật đi...

Giật lại...

“Chúng mày là gì đấy?” Thành Dương ngồi hàng ghế trên tự nhiên lộ mặt xuống.

Đúng lúc này Khánh Minh giật mạnh lại, Tú Tâm bóp chặt và..

Rất nhiều giọt nước hoa quả thơm mát, bồ dương bay thẳng vào mặt Thành Dương.

Một mảng im lặng

“Mặt tao!!!!” Tiếng hét kinh thiên động địa vang khắp xe.

Tú Tâm chảy mồ hôi, kịp thời phản ứng rút trong ba lô ra khăn ướt

“Mây lau mặt đi!”

Thành Dương nhăn mặt đau khổ

“Bắn hết mặt tao rồi”

Khánh Minh bên cạnh giờ mới mở miệng

“Dính có tý mà kêu như bọn con gái! Sao mày không đắp mặt nạ dưỡng da luôn đi?”

Tú Tâm lập tức lấy trong ba lô ra một hộp mặt nạ đưa cho Thành Dương với ánh mắt rất chi là nghiêm túc:“>

“Đồng chí dùng thoải mái! Hết tao lại tài trợ”

Tú Tâm đắc ý, cô chuẩn bị rất chu đáo nha.

Thành Dương cảm thấy trên đầu mình tự nhiên xuất hiện một đàn quạ đen bay qua bay lại.

Khánh Minh cười run cả người:

“Lấy đi, lại còn bày đặt ngượng ngùng nữa chứ”

Quạ đen trên đầu Thành Dương x2

Cậu ngại ngùng ấ** ư?

Tú Tâm nghĩ nghĩ, Thành Dương chắc là không dùng hàng lạ, cô ra sức quảng cáo:

“Mây cứ yên tâm! Hàng uy tín chất lượng tuyệt vời! Đắp 20’ thôi là mày đã có làn da láng bóng mịn màng!”

Bạn đang đọc truyện *Thanh Mai Lai Trúc Mã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Suối nước nóng

Trên xe, chị hướng dẫn viên mồm mép cầm micro giới thiệu này nọ về núi, suối này nọ mà chả ai thèm nghe.

Bọn học sinh lớp 8a1 toàn ‘con ông cháu cha’ nên coi trời bằng vung chẳng sợ ai.

Đưa thì chải tóc, onl fb, trang điểm, nghe nhạc, chơi game các kiểu.

Còn riêng Tú Tâm, Khánh Minh là hai đứa ngồi ăn hùng hục, nhai nhồm nhào. Sáng dậy muộn chưa kịp ăn ><

Về phần Thành Dương thì... đang nhắm mắt hưởng thụ mặt nạ dưỡng da Tú Tâm đưa.v

Chuyến xe kinh dị kéo dài hơn 3 tiếng đã chấm dứt.

Đoàn xe dừng trước một khách sạn mang phong cách Nhật.

Khách sạn chỉ có 3 tầng nhưng lại rất rộng, kiến trúc Nhật cổ. Trên sân còn có hồ cá vàng ở hai bên đường đi lát gạch đỏ.

Mỗi phòng 2 người. Nam nữ ở riêng.

Tú Tâm bắt cặp với Bảo Linh. Trong lớp Bảo Linh tính tình hơi bựa nhưng tốt bụng lại còn xinh xinh.

Hai đứa hớn ha hớn hở đi lên phòng.

Khánh Minh với Thành Dương thì đương nhiên một phòng rồi.

Mọi người tập trung ở đại sảnh bắt cặp, nhận phòng rồi được phép hoạt động tự do. 7 giờ ăn tối.

Sau khi về phòng, Tú Tâm lập tức bật chế độ tăng động mà kéo Bảo Linh chạy sang phòng Khánh Minh đi chơi.

Bốn con người ra khỏi khách sạn, đi thăm ‘Rừng X’. Ở đây vốn là vùng núi chẳng có nơi nào đi được nên Tú Tâm đứng ra lôi kéo đi thăm quan rừng.”>

Đi chưa đến 1/3 mấy đứa đã quay về khách sạn ăn trưa.

Thành Dương ngấy tận cổ mấy trò thăm quan Tú Tâm bày ra, nói là thăm quan nhưng thật ra là chỉ là đi sống ảo.v

Cậu nhất quyết đòi ngủ trưa ở khách sạn, ngồi xe suốt một ngày lại còn phải đi thăm quan này nọ với Tú Tâm. Một chết!

Tú Tâm đành phải đồng ý nghỉ

“Nghỉ thì nghỉ! Chiều đi tắm suối nước nóng!!”

Khánh Minh đồng ý. Ra ngoài cậu cứ có cảm giác bị theo dõi, khó chịu!

5 giờ chiều.

Khánh Minh mở mắt. Hôm nay ngủ trưa lâu quá.

Nhìn sang giường bên cạnh, Thành Dương vẫn đang ngáy khò khò.

“Dương! Dậy đi tắm!”

Không có dấu hiệu dậy.

Đi tắm trước vậy! Cảm giác một mình một phòng tắm cũng sướng. Mọi người 5h30 mới bắt đầu tắm mà.

Khánh Minh ra khỏi phòng, đi đến suối nước nóng.

Suối nước nóng thuộc khách sạn. Được phân ra hai suối nhỏ, suối nam và nữ. Hai phòng chỉ cách nhau 1 lớp chiếu. Bên ngoài hai suối có hai tấm biển bằng bìa treo trước cửa để phân biệt suối nam, nữ.

Bên ngoài còn có phòng để đồ, thay đồ nam nữ riêng.

Ông nội Tú Tâm bám theo Khánh Minh đến suối nước nóng. Nhân lúc cậu thay đồ mà đổi biển.

Khánh Minh quàng khăn tắm đi vào suối có biển “Nam” mà không hay biết gì.

Trong suối, hơi nước bốc lên mù mịt.

Trên bờ là một khoảng sân có nhiều vòi sen, một tấm gương trải dài. Dưới đất còn có nhiều lọ sữa tắm, dầu gội đầu.

Khánh Minh đi xuống nước. Nước cao đến bụng.

Dưới nước, sát các bức tường đá là một hàng đá to để ngồi dưới nước.

Khánh Minh phải thăm khen thiết kế đẹp.

Phía cuối cuối bể còn có mấy phiến đá to hơn cả cậu, trông càng tự nhiên.

Ngồi xuống hòn đá cuối bể chưa được bao lâu, cậu nghe thấy tiếng chạy huỳnh huych cùng với tiếng hét to của Tú Tâm.

“Nhanh lên! Tao vào trước đây”

Bạn đang đọc truyện *Thanh Mai Lai Trúc Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Suối nước nóng (2)

Sau đó là tiếng nhảy xuống nước

Ào!!!!

Rõ ràng đây là chỗ nam tắm mà??

Khánh Minh gọi nhỏ hết mức

“Tâm! Tâm!”

Tú Tâm nghe tiếng gọi thì đến gần.

Càng gần càng nhìn rõ là Khánh Minh đang ngồi trong góc.

Cô giật mình hét toáng lên

“Sao mày ở đây?”

Khánh Minh vội vàng bịt mồm Tú Tâm

“Bé cái mồm mày thôi! Mày vào nhầm nhà tắm nam rồi”

“Mày có vấn đề à? Biển ‘Nữ’ to đùng mà”

Chỉ một câu nói nhẹ nhàng mà như sét đánh ngang tai

Chết mẹ!!!

Chẳng nhẽ cậu vào nhầm nhà tắm???

Không phải! Chắc chắn có người giữ trò”

Nhưng mà có cần phải quá đáng như thế không?

Tiếng bước chân đột ngột vang lên ngày càng gần. Có người tới!!!

Tú Tâm vội vàng nói

“Mày trốn tạm vào đâu đi!”

Khánh Minh gật đầu. May mà trong này hơi nước dày đặc, dễ dàng trốn mà không bị phát hiện.

Bảo Linh chạy vào kéo theo một đồng con gái trong lớp.

“Tao vừa gọi họ bọn nó nên vào hơi muộn”

Môi Tú Tâm giật giật, thẳng Minh chết chắc rồi.

Khánh Minh trong góc thì lên quan sát đường ra.

Cửa chính, loại.

Cửa dành cho nhân viên, ngay sau chỗ bọn con gái, loại.

Có đúng hai cái cửa -.-

Giờ phút định mệnh này, ông nội Tú Tâm đang ngồi trên ghế mát xa lằm bằm

“Lần này cho thằng oắt con đó chết đi!”

Sự thật chứng minh khi bọn con gái tắm cùng nhau thì còn biến thái hơn một ổ đực rựa tập hợp.

Chúng nó nhảy vào sàm sờ nhau như đúng rồi.

Phòng tắm vang vọng đầy những tiếng nói

“Bóp con này sướng vãi!!”

“Sao mày to thế?”

“Con này nhìn bình thường thế mà người eo như người mẫu, 3 vòng bốc lửa luôn kia!”

Lúc này không chỉ có Khánh Minh phụt máu mũi mà còn có ổ đực rựa bên cạnh áp sát tai vào lớp chiếu nghe lén:v

Thành Dương áp sát tai vào lớp chiếu “Thằng Minh chạy đâu rồi? Số nhọ cho thanh niên”

Tú Tâm ngồi che cho Khánh Minh ở đằng sau mà ngoan ngoãn không dám gây chú ý nhưng thoát khỏi tầm mắt bọn con gái lại là chuyện khác.

Mấy đứa đến gần, Tú Tâm ấn vội đầu Khánh Minh xuống nước

“Mày với thằng Minh thế nào rồi?”

“Bọn tao có gì đâu?”

“Ai chả thấy thằng Minh dụ dăng với mỗi mình mày, còn cãi cái gì nữa!”

Khánh Minh ở dưới nước mở mắt. Nước trong vắt, cậu có thể nhìn thấy mọi thứ bên dưới rõ ràng.

Một cái lỗ to đủ để chui qua!!!

Chỗ cái lỗ là hướng nhà tắm nam, không lẽ nó thông sang đó!???

Khánh Minh bò từ từ về phía cái hang.

Bảo Linh chạy đến cầm cổ tay Tú Tâm định kéo cô vào chỗ bọn con gái

“Ngồi một mình ở đây làm gì? Mày với thằng Minh không có gì thì kể về mối tình đầu của mày đi!!”

Khánh Minh khựng lại, mối tình đầu.!!!

Không được, bây giờ thoát ra quan trọng hơn!!!

Tú Tâm lúc này ngượng chín mặt, quên bém Khánh Minh đáng thương:v chạy ra chỗ khác ngồi xuống.

Mà quan trọng chỗ Tú Tâm ngồi chính là trước cái hang giải cứu đời zai!”

Khánh Minh ở dưới nước đầu đầy hắc tuyến, con đường trốn thoát duy nhất bị Boss mạnh nhất chặn mất rồi!!

Bạn đang đọc truyện *Thanh Mai Lai Trắc Mã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Sáng sớm

Tú Tâm xấu hổ, nhanh nhẹn chỉ tay ra chỗ Bảo Linh ở xa.

“Tao còn tò mò về tình đầu của Bảo Linh hơn đây!!”

Quả nhiên lũ con gái lại kéo sang vây Bảo Linh.”>

Tú Tâm bất chợt nhớ ra Khánh Minh thì gọi khẽ

“Minh, mày đang ở đâu?”

Khánh Minh dưới nước thò đầu lên sau lưng Tú Tâm

“Ở dưới có một lỗ thông sang nhà tắm bọn con trai”

Tú Tâm thở dài, được cứu rồi.

.....

Thành Dương cùng bọn con trai vẫn đang nghe lén động tĩnh bên nhà tắm nữ. Chỉ tiếc là tường cao quá không nhìn qua được!

“Phút quan trọng thế này mà vẫn chưa thấy thằng Minh, nó đi đâu rồi không biết?”

“Kệ nó! Bình thường ở trường nó hường đủ rồi”

Khoảng 1 phút sau, Khánh Minh thò đầu ra khỏi mặt nước.

1s...2s...3s

“Sao mày ở đây???”

Khánh Minh cũng không buồn trả lời, mệt quá rồi!

Nhớ lại màn lúc nãy hại não v~

Ăn tối Khánh Minh vừa ăn vừa để ý xung quanh, kẻ theo dõi suốt hôm nay chính là người đã đánh tráo biển.

Cậu nhìn xung quanh, một mái tóc đã bạc lướt qua...

Ông nội Tú Tâm...

Hqua đột nhiên ông biến mất nói rằng đi chơi, thật ra là đến đây phá đám cậu và Tú Tâmv

Ông già đó -.-

Ăn tối xong mọi người tập trung ở đại sảnh nghe thông báo.

Cô Thư đứng nói một hồi rồi mọi người di tản về phòng ngủ.

Tóm lại là sáng mai 4 giờ 30 bắt đầu xuất phát đi leo núi ngắm mặt trời mọc và rèn luyện thể lực.

Đúng là một công đôi việc:v

Sau cả ngày chơi bơi, chẳng nào về phòng thẳng đấy ngủ để dành sức rèn thể lực sáng mai.

4h15’

Tất cả điện thoại bàn trong phòng của các học sinh 8a1 reo một cách như chưa bao giờ được reo:<

Giọng cô Thư oang oang trong điện thoại

“Dậy hết!!! Các em có 15 phút chuẩn bị. 15 Phút sau tập trung ở đại sảnh!”

Khánh Minh mắt nhắm mắt mở đi đánh răng. Không biết Tú Tâm dậy chưa?

Phòng Tú Tâm.

Bảo Linh nằm với tình trạng nửa trên giường nửa dưới đất mắt nhắm tịt lằm bằm

“Ai gọi đấy?”

Tú Tâm giường kia một tay cầm điện thoại, miệng ngáy khò khò:”>

Cả căn phòng vang vọng tiếng ngáy của hai nàngv

Khánh Minh cùng Thành Dương chuẩn bị đứng trong 5’ rồi sang phòng Tú Tâm

“Bảo Linh!Tú Tâm!”

Không có tiếng đáp trả...

Lại ngủ quên rồi!?

Thành Dương vội vàng chạy xuống lễ tân xin chìa khóa.

Mở cửa, tiếng ngáy vang khắp nơi.

...

Khánh Minh phi đến giường Tú Tâm lay lay

“Tú Tâm!!Dậy!!”

Thành Dương cũng hợp ý Khánh Minh kéo Bảo Linh lê vào nhà tắmv

4h40’

Cô Thư nhìn đồng hồ đeo tay. Khánh Minh và Tú Tâm vẫn chứng nào tật đấy -.-

Chỉ là lần này thu nhập thêm hai đồng bọn mới.

Bốn con người xô nhau chạy như điên ra sảnh.

Cuối cùng cũng đến rồi.

“Chúng ta bắt đầu đi”

Mọi người lên xe điện đến chân núi.

Gió thổi tới tập vào mặt lằm Tú Tâm tỉnh cả ngủ.

Bây giờ mới để ý là 4 người đang ngồi ở đây ghé ngược sau cùng.

Xe điện chạy với tốc độ cao.

Bảo Linh gật gù ngủ mấy lần suýt bay ra khỏi ghế mây mà có Thành Dương bên cạnh giữ lại.

Chả nhớ tới qua ai bày trò cày tâm sự đêm khuya nữa @_@

Tỉnh tỉnh rồi Tú Tâm mới thấy lạnh.

Cô mặc Tank top và quần đùi.

Lúc này cứ tưởng leo núi thì nóng nhưng sáng sớm, gió to thì làm sao mà nóng được!?

Cảm giác ấm áp từ đùi truyền đến.

Thì ra Khánh Minh để một chiếc áo khoác bomber lên đùi cô.

Vẫn là Khánh Minh tuyệt vời nhất ^^

Bạn đang đọc truyện *Thanh Mai Lai Trúc Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Chỉ công một mình Tú Tâm thôi!

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Mấy chiếc xe nối đuôi nhau đi chừng 10 phút sau thì đến nơi leo núi.

Lúc này trời vẫn còn tối.

Nhưng đây là khu du lịch nên đèn đóm sáng choang.

Mọi người nhìn ngọn núi mà như muốn đổ mồ hôi hột. Cao thế này leo đến mai à!?

Cô Thư vẫn giữ thái độ phẩn chấn, lạc quan không thể tin được

“Bắt đầu leo đi!”

Mọi người bắt đầu cuộc hành trình chinh phục hơn nghìn bậc thang

Tú Tâm cũng khí thế tràn trề chuẩn bị bước lên thì tay bị giữ lại.

Khánh Minh lấy từ trong Balo ra một đôi giày thể thao.

“Đề tao thay giày cho mày đã”

Tú Tâm nhìn xuống chân. Thì ra cô xỏ dép tông, lúc nãy vội quá nên lại xỏ nhầm dép.

Tú Tâm phối hợp cởi tông ra khỏi chân

Khánh Minh quỳ xuống nhẹ nhàng đưa giày vào chân Tú Tâm.

Thành Dương nhanh tay dùng máy ảnh chụp lại.

Ảnh này mà in ra rồi để vào khung thì đẹp lắm!!

Nhìn vào quả thực chẳng khác gì Sói ca ngôn lù:>

Bảo Linh kéo Tú Tâm lên trước rồi Khánh Minh mới bốn bên đến gần Thành Dương e thẹn như gái mới về nhà chồng

“Mấy gửi ảnh đây sang cho tao đi”

~~~~

Đến tận sau này ảnh đó được treo trong lễ cưới thì Tú Tâm phải tròn mắt ca ngợi Khánh Minh giữ gìn rất tốt.

~~~~

Mọi người đi được tầm 20 phút đã bắt đầu mệt.

Ai ai cũng thở hển hển.

Tú Tâm cũng không ngoại lệ. Cô nhìn sang bên cạnh, tên Minh này ăn gì mà khỏe thế:V chưa thấy nó có hạt mồ hôi nào.

Bảo Linh đi được một tí đã bỏ cuộc ngồi ăn ở quán ăn vặt với Thành Dương.

Hai con lười -.-

Khánh Minh thấy có vẻ như Tú Tâm mệt lắm rồi, chân cậu bước nhanh lên bậc tiếp theo rồi hơi gù gù lưng xuống.

“Tao cũng!Lên đi”

Tú Tâm đương nhiên không từ chối, nhảy bổ lên lưng cậu. Mồm oang oang:

“Ngựa nhanh lên!!Xuất phát!”

Mọi người nghe vậy thì dồn sự chú ý lên hai người.

Mấy đứa con gái khác bắt đầu gang tị. Một đứa đến gần

“Tú Tâm bị sao không?Sao phải cồng?”

“Tao mệt nên Minh cồng đó!!”

“Tao cũng mệt! Minh cồng tao đi”- Nói rồi còn đưa mắt về phía Khánh Minh.

“Không!Tao chỉ cồng một mình Tú Tâm thôi!”

Đáp lại cô bạn là câu kiên định lại nghiêm túc hiếm gặp ở Khánh Minh.

Tú Tâm nhìn Khánh Minh chăm chú.

Một trận sóng xúc động đập vào tim mà Tú Tâm còn chưa biết là cảm xúc gì.

Khánh Minh bước nhanh không nói gì nữa.

Lên đến đỉnh thì trời đã bắt đầu hừng sáng.

Đằng xa xa là trạm dịch vụ. Bên cạnh trạm dịch vụ là một quán cà phê, và ngay trên bộ bàn ghế ở ngay trước cửa quán là một cặp trai gái đang ngồi chụp ảnh.

Chẳng phải đó là Bảo Linh và Thành Dương đã đòi nghỉ ở chân núi!??

Bảo Linh thấy mọi người lên đến nơi thì hét to

“Vào đây ăn gì cho đỡ đói!!! Trà sữa ở đây ngon cực!”

Hơn chục con mắt tòe lửa dồn về phía đó.v

“Sao chúng mày lên được đây?”

Thành Dương trả lời nhẹ tâng nhưng đối với bọn học sinh bây giờ như sét đánh ngang tai.

“Có Cáp Treo mà!”

Căn bệnh đáng sợ nhất ngày nay là gì?

Bệnh rãnh:<<

Ai là người bệnh nặng nhất ở đây?

Cô giáo Thư Yêu Dấu:”>

Khánh Minh khinh bỉ. Chẳng nhẽ bọn này mọc mắt ở đít? Rõ ràng lúc đến khách sạn còn có tấm biển treo to dùng

“DỊCH VỤ CÁP TREO”

Chẳng qua cậu Tú Tâm có vẻ thích những hoạt động thể này nên muốn vừa lòng cô.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Mai Lai Trúc Mã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Thử thách can đảm

Hơn chục ánh mắt lại dồn về phía cô Thư

Cô Thư chớp chớp mắt vô tội:

“Ồ!?Cô lo nghĩ cho sức khỏe mấy đứa nên mới muốn tập thể dục một chút”

Một chút của cô bọn em khoẻ đến tận năm sau.v

“Mặt trời lên rồi!!Chụp ảnh đi!”

Thành Dương chen ngang

Mọi người lại đồng loạt hướng về phía đông.

Bầu trời phía đông chuyển dần từ màu xám nhạt sang màu hồng phớt. Những tia nắng chiếu xuống xuyên thủng lớp mây dày.

Mặt trời như một trái bóng khổng lồ màu đỏ cam đang nhô lên.

Màn đêm như đang chìm dần vào mặt đất.

Khánh Minh nhìn thấy trong mặt trời đang tỏa sáng đó là khuôn mặt cười rạng rỡ của Tú Tâm.

...

Sau khi chụp ảnh chán chê thì mọi người bắt đầu lật đật dựng lều cắm trại.

Cô Thư thông báo mọi người sẽ cắm trại ở đây đến sáng mai thì đi cáp treo về khách sạn ăn trưa rồi về.

Cứ hai người một lều, mọi người được phép bắt cặp với một người cùng giới trong lớp.

Bữa tối được Cô Thư đề xuất tự chuẩn bị. Mọi người chưa ai tự nấu ăn nên hào hứng lắm.

Cắm trại không có gạo mà thay vào đó là bữa tiệc thịt nướng.

Gia vị, thịt, rau củ đều mua ở cửa hàng trên núi. Còn bếp nướng, đĩa, thìa và các dụng cụ khác thì lấy ở trạm dịch vụ.

Bảo Linh hớn hờ vừa gọt khoai tây vừa nói liên mồm cùng bọn con gái.

“Baek trong MV Call Me Baby đẹp trai vãi ~”

“Chan cũng không thua nhé!!”

Tú Tâm cũng vui vẻ góp phần

“Tóm lại là mấy anh đẹp hết!!”

Thành Dương và Khánh Minh đằng sau nghe.

“Bọn nó là ai??”

“Exo á!!”

“Exo đẹp trai lắm!”

Thành Dương mặt mày nhăn nhó

“Vừa đến đã bị cướp ngôi đẹp trai nhất rồi”

;<<<

Khánh Minh lôi điện thoại ra vuốt vuốt một lúc rồi lại cất đi.

“Cũng chỉ là ca sĩ thôi.Có cần cuồng quá thế không?”

Tú Tâm phản bác lại ngay

“Thằng Minh không làm gì thì phần đi. Ở đây không tiếp mấy thằng không nhận ra được tài năng của các Oppa”

Khánh Minh cũng không thèm chấp vặt bỏ đi luôn.v

Tú Tâm lườm theo Khánh Minh, muốn chơi chiến tranh lạnh? Xem ai thắng!!

Quy tắc tối thiểu nhất của chiến tranh lạnh là thắng nào mở mồm trước thắng đấy thua nên cả bữa tối Khánh Minh với Tú Tâm không nói với người kia câu nào.v

Cô Thư bê đĩa thịt nướng lén lén đứng cạnh Tú Tâm thì thầm: “Tý nữa có trò Thử Thách can đảm, em vào rừng làm ma dọa các bạn nhé!”

Thấy Tú Tâm vẫn đơ đơ, cô Thư lại mở miệng dụ dỗ

“Yên tâm không lạc đâu mà lo! Em tìm chỗ nào gần đường lát gạch xám í! Các bạn sẽ đi qua đường đó để đến đích. Đây là khu du lịch nên không sợ có thú dữ hay lạc đâu!”

Tú Tâm hứng phấn gật đầu nhận lời.

Đi dọa ma chắc vui lắm! Hihi

Cô Thư đạt được ý định lại lén lén đi chuyển sang các chỗ khác.

Tú Tâm cả bữa ăn cứ cười hí hửng lạ thường ^^ Được dọa ma mà!

Tú Tâm giữa bữa ăn bỏ ra siêu thị mua hẳn một bộ trang điểm.

Khánh Minh nheo mắt nhìn theo.

Tú Tâm mua xong hí hửng ngồi trong nhà vệ sinh đánh phấn trắng toát, mắt được tô đen đậm phần viền. . .

Ăn xong cô Thư bỏ ra hai thùng đựng toàn mấy mẫu giấy nhỏ, nói to

“Chúng ta phân cặp trò chơi Thử Thách can đảm bằng cách bốc nhé!! Nam bốc một thùng nữ bốc một thùng. Ai nam nữ trùng số với nhau thì đi với nhau”

Khánh Minh bốc xong ở tờ giấy trong tay. Số 14

“Số 14 đâu?” Bảo Linh đứng bên cạnh hét to

Khánh Minh thờ dài. Lại con mụ này -.-

Mà Thành Dương đâu?

#ham

Bạn đang đọc truyện *Thanh Mai Lai Trắc Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Bị lạc trong rừng

Tú Tâm trốn vào rừng trước mọi người rồi ngồi ở gần đường lát gạch đỏ.

Trời tối om, chỉ có ánh sáng vàng nhạt phát ra từ những chiếc đèn đường trông càng u ám.

Tú Tâm nấp sau bụi cây chuẩn bị tinh thần dọa ọi người. Nhưng sao mà nhiều mỗi thế?

Từ nãy đến giờ muỗi đốt sưng cả chân mà vẫn chưa thấy thằng nào đi qua -.-

Đợi càng lâu, Tú Tâm càng sợ.

Cô lấy điện thoại ra định hỏi cô Thư thì mới phát hiện điện thoại cô chỉ có mỗi số Khánh Minh

Thôi thì ngồi đợi vậy. . .

Trong bụi cây này đã tối mà còn chẳng thấy ai đi qua

Cô ngồi ôm đùi dưới gốc cây đợi.

“Xoạc xoạc” Tiếng bước chân nhẹ nhàng trong rừng phát ra đủ khiến Tú Tâm nghe rõ ràng.

Cô quay đầu lại nhìn... không có ai...

“Xoạc xoạc” tiếng kỳ lạ lại vang lên...không có ai...

Một cái đầu không biết từ đâu nhú ra. Khuôn mặt trắng toát, hai bên má có hai vết màu tím dài...

Maaaa!!!

Tú Tâm tái xanh cả mặt vì sợ. Mặc kệ nhiệm vụ mà cắm đầu chạy nhanh như bị chó đuổi.

Thành Dương định đến lại còn chưa kịp nói gì Tú Tâm đã chạy mất. Cậu hừ hừ, làm như thấy ma không bằng.

Tú Tâm có nhiệm vụ dọa ma mà trốn đi đâu không biết? Làm cô Thư huy động toàn bộ lực lượng A1 đi tìm -.-

Thành dương vội đi tìm mà quên mất việc tháo mặt nạ.

Thấy Tú Tâm đã khuất dạng, cậu vội vàng chạy về thông báo cho mọi người.

.....

Tú Tâm chạy đến dưới 1 hốc cây.

Cô quay đầu xác định không ai bám theo mới ngồi bệt xuống đất thở hổn hển.

Chỗ Tú Tâm ngồi chỉ có ánh đèn vàng mờ mờ hắt vào.

Chỗ này còn ghê hơn chỗ lúc nãy

Tú Tâm bắt đầu có cảm giác như có ai ở sau mình. Nước mắt trào ra..

Tú Tâm khóc thét lên “cứu!!!”

Khánh Minh ở gần đó theo phản xạ chạy vội theo tiếng hét đến chỗ cô.

Tú Tâm đang ngồi dưới đất ôm đầu khóc nức nở. Khánh Minh lại gần vỗ vỗ vào vai cô

“Về đi”

Nghe được giọng cậu, Tú Tâm chồm dậy ôm chặt Khánh Minh. Hai chân cô quặp lấy eo, tay thì quàng qua cổ cậu.

“Tao sợ quá” Tú Tâm meo meo.

Khánh Minh thở dài. Con này ngày càng ngu:

Cô Thư đã dặn là ngồi ở đoạn đường lát gạch xám mà -.-

“Con ngu”

Có vẻ là chửi nhưng Tú Tâm biết Khánh Minh chỉ nói thế thôi

Tú Tâm chèo lên lưng cậu, hét lớn “Ngựa nhanh xuất phát về trại!!!”

Khánh Minh cũng phối hợp giữ lấy hai đầu của Tú Tâm rồi đi về phía camp trại của lớp.

Đang đi Khánh Minh chợt nhớ một chuyện,

“Tâm, máy lấy điện thoại của tao ở trong túi áo gọi cho cô Thư đi”

Tú Tâm thò tay vào áo cậu lấy điện thoại

Yêu cầu mặt khẩu...

“Mặt khẩu là gì mà??? ”

“1212”

Ó!? 1212 là ngày sinh của cô mà

À à -.- suýt quên 1212 cũng là ngày sinh của Khánh Minh.

Tú Tâm gọi cho cô Thư thông báo tình hình.

Cô Thư thở phào nhẹ nhõm.

Sau khi tắt máy cô liền thông báo mọi người về lều của mình đi ngủ.

Thành Dương với Bảo Linh thì rủ nhau về lều của Tú tâm với Bảo Linh xem phim đợi hai người kia về.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Mai Lai Trúc Mãi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Về

Tú Tâm và Khánh Minh về đến nơi thì hầu hết các lều đều đã tắt đèn tối om. Mớ lều của Tú Tâm với Bảo Linh ra đập vào mắt là hai cục thịt đang nằm trước màn hình laptop xem phim, xung quanh là đồ ăn vặt, trà sữa các kiểu. . .

“Mây lạc đâu về đây Tâm?”

“...”

Nói thì có vẻ quan tâm đấy nhưng đôi mắt Bảo Linh thì vẫn dán vào laptop -.-

Thành Dương thì có vẻ quan tâm hơn chút, còn liếc mắt qua một cái tỏ vẻ khinh bỉ

“Lúc này tao đi tìm thì sợ chạy mẹ đi, đến lúc thắng anh tao đi tìm thì tay trong tay ra về.”

Hóa ra con mả lúc này là Thành Dương.v

Tú Tâm cười hi hi rồi ngồi xuống, bắt đầu cầm cúi ăn đồ ăn vặt. Cả tối ngồi đối lăm chữ.

Khánh Minh cũng ngồi xuống cùng xem phim.

....

1 giờ sáng.

4 cặp mắt chăm chăm nhìn vào màn hình laptop.

Trên màn hình, mẹ nam chính hẹn gặp nữa chính ở một quán cà phê. Trên bàn có 2 cốc nước. Mẹ nam chính đập một cục tiền lên mặt bàn gỗ xịn

“Hãy cầm tiền và rút ra khỏi con trai tôi”

Bảo Linh nhếch mép

“Thảo nào nữ chính cũng sẽ không nhận tiền và tuyên bố hùng hổ cháu sẽ không rời xa anh ấy”

Nữ chính nhìn thẳng vào mặt mẹ nam chính

“Tiền này cháu không nhận vì cháu sẽ không rời xa anh ấy đâu”

Thành Dương há hốc mồm.

Bảo Linh lại từ từ mở miệng

“Tiếp theo mẹ nam chính sẽ hất nước vào người nữ chính”

Y như rằng cảnh tiếp theo mẹ nam chính cầm cốc nước trên bàn hất thẳng vào mặt nữ chính ngồi đối diện.

Thành Dương đưa miếng bím bím lên miệng, vẻ mặt nghiêm túc

“Sao mày biết được?”

Bảo Linh bắt đầu tỏ ra thông thái.

“Mày thiếu kinh nghiệm xem phim quá? Không phải tự nhiên mà người ta để cốc nước ở đấy đâu, người ta để sẵn đấy vì kịch bản mẹ chồng nàng dâu kiểu gì cũng có cảnh hắt nước vào mặt nhau, cái gì cũng có lý do cả”

Thành Dương gật gật đầu rồi lại chăm chú chăm mắt vào laptop.

....

2 giờ sáng...

4 cặp mắt vẫn dán vào màn hình...

.....

3 giờ sáng...

Tú Tâm díp mắt lại, ngả ngửa ra sau.

May mà có Khánh Minh đỡ lại, nhẹ nhàng đặt Tú Tâm xuống đắp chăn cẩn thận cho cô.

Cậu liếc mắt sang bên cạnh, Bảo Linh cùng Thành Dương chui rúc trong áo khoác của Thành Dương dựa đầu vào nhau ngủ.

Khánh Minh gập laptop, nằm xuống cạnh Tú Tâm từ từ chìm vào giấc ngủ.

...

Sáng.

Thành Dương tỉnh dậy đầu tiên, mở lều. Mọi người đều đang thu dọn đồ đạc, lều chuẩn bị về.

“Dậy nhanh!”

Thế là lần này 4 đứa lại suýt trễ giờ về -.-

Theo lịch trình, mọi người sẽ về phòng thu dọn đồ đạc rồi lên xe về.

Nhưng Tú Tâm, Bảo Linh thì ném chìa khóa phòng cho hai thằng con trai rồi trực tiếp lên xe ngủ.

Hai thằng lại phải vào phòng thu dọn đồ đạc rồi trả phòng hộ.

Mọi người làm việc nhanh gọn nên chỉ khoảng nửa tiếng sau đã ổn định hết trên xe. Chỉ riêng Khánh Minh với Thành Dương vẫn đang lóc cóc ôm đống đồ chưa lên xe.

Lúc lên xe, Thành Dương cần nhần

“Con gái đúng là phiền phức”

Bảo Linh cười hi hi, dựa vào người Thành Dương nhắm mắt

“Thì con trai các cậu sinh ra là để giải quyết phiền phức mà!”

Bạn đang đọc truyện *Thanh Mai Lai Trúc Mã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Tú Tâm được tỏ tình (1)

Thời gian là thứ chỉ cần không để ý tới nó thì nó sẽ trôi vùn vụt đi rất nhanh..

Mới nghỉ hè lớp 8 năm nào mà giờ đã là cuối năm lớp 12. Năm cuối cùng của Tú Tâm và Khánh Minh tại trường Vũ Minh.

Tú Tâm với Bảo Linh đang đứng trên sân thượng.

“Mới thế đã sắp hết cấp 3 rồi”

“Mày định vào trường đại học nào?”

...

Đang nói chuyện thì Thành Dương với Khánh Minh đến, trên tay mỗi thằng còn cầm theo 1 cốc trà sữa.

Bốn đứa đang nói chuyện vui về thì cậu bạn mới Tiến Đạt chuyển đến từ đầu năm cầm theo một hộp gì đấy đến gần.

“Tâm, đây là bánh ngọt ở cửa hàng chị gái mình đấy. Cậu ăn đi”

Tú Tâm cười híp mắt cầm lấy hộp, cô thích mấy đồ ngọt.

“cảm ơn”

Bảo Linh ồ lên “Tú Tâm cuối cùng cũng có trai tặng quà rồi”

Tú Tâm lườm “Khánh Minh tặng quà tao suốt nhé, ít ra tao còn có một thằng chứ mày thấy mày có mông nào không?”

Bảo Linh:.....

Tú Tâm mở hộp ra, bên trong là 1 miếng bánh được phết kem trắng phủ trên là bột dâu, còn có 1 quả dâu đặt chính giữa để nhấn.

Khánh Minh nhũn mày nhìn Tiến Đạt, thằng này hình như thích Tú Tâm của cậu. Bày đặt bánh trái gì chứ!!

Khánh Minh với tay lấy quả dâu trên miếng bánh cho tồm vào miệng.

“Dâu tây gì mà chua vậy, chả có tí ngọt nào cả! Thế này mà cũng mang tặng Tâm sao?”

Tú Tâm đánh nhẹ một cái vào lưng Khánh Minh

“Mày không biết vô duyên là gì à? Bánh của tao mà!”

Khánh Minh cười khanh khách, lại thò tay vào hộp quyet kem rồi chát vào mặt Tú Tâm.

Tú Tâm vừa tức vừa buồn cười “Mày còn dám!”

Cô liền cầm cả miếng bánh lên bôi vào lưng Khánh Minh, hai đứa đuổi nhau chạy đi mất.

Bảo Linh tiếc nuối nhìn vỏ hộp

“Bánh cửa hàng này đắt lắm đấy”

Tiến Đạt hơi cúi đầu, sắc mặt không được tốt lắm.

Thành Dương sao không nhìn ra ý đồ của Tiến Đạt, sao cậu để mất chị dâu được.

“Xin lỗi cậu nhé Tiến Đạt, hai người bọn họ lúc nào cũng dính nhau như vậy đấy”

Tiến Đạt ngẩng đầu cười mỉm

“ồ ra vậy”

Bảo Linh cũng chen vào nói chuyện, tiếp sức Thành Dương.

“Tú Tâm và Khánh Minh ở cạnh nhà nhau từ khi mới sinh ra, cùng nhau lớn”

“Cùng nhau lớn đâu có nghĩa là sẽ cùng ở trong một nhà?”

Bảo Linh vốn đã nóng tính, nghe câu này thì bản tính càng bùng phát:

“Tóm lại là không phải loại quan hệ mà ai cũng có thể xen vào”

Nói xong cô kéo tay Thành Dương đi, còn không thêm liếc mắt về phía Tiến Đạt một cái “Cậu cũng không có bản lĩnh xen vào đâu”

Đi xa chỗ Tiến Đạt đứng, Thành Dương xoa xoa đầu Bảo Linh

“Bình thường chỉ biết hốc mà được việc phết đấy”

Bảo Linh vòng tay ‘chát’ một cái vào lưng Thành Dương “Bà đây được nhiều việc hơn mày đấy” khiến cậu nhăn cả mặt vì đau.

....

Những ngày sau đó Tú Tâm ở lớp được Tiến Đạt quan tâm chăm sóc đầy đủ.

Đồ ăn lúc nào cũng đầy miệng khiến Tú Tâm cười híp mắt suốt ngày.

Còn mặt của Khánh Minh thì ngày một trảm.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Mai Lai Trúc Mã* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.